

Grey Scale #13

DANES
-PICTA
.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

Fin. — 1.

**GOSPODARKA
I RACHUNKOWOŚĆ FINANSOWA
ORGANÓW DYSPONUJĄCYCH
W CZASIE POKOJU**

WARSZAWA, 1930.

Fin. — 1.

**GOSPODARKA
I RACHUNKOWOŚĆ FINANSOWA
ORGANÓW DYSPONUJĄCYCH
W CZASIE POKOJU**

WARSZAWA, 1930.

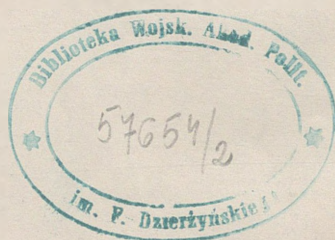
Fin. — 1.

**GOSPODARKA
I RACHUNKOWOŚĆ FINANSOWA
ORGANÓW DYSPONUJĄCYCH
W CZASIE POKOJU**

W A R S Z A W A, 1 9 3 0.

DRUKARNIA M. S. WOJSK.
WARSZAWA, PRZEJAZD 10

SPIS RZECZY.

CZEŚĆ I

Zasady ogólne gospodarki i rachunkowości finansowej wojskowych władz i organów administrujących kredytami i dochodami budżetowemi.

ROZDZIAŁ I.

Paragraf	Określenia.	Strona
1.	Zakres przepisów	1
2.	Gospodarka finansowa	1
3.	Rachunkowość finansowa	1
4.	Podstawa gospodarki i rachunkowości finansowej.	1
5.	Kontrola gospodarki i rachunkowości finansowej	2
6.	Okres budżetowy	2
7.	Okres ulgowy	2
8.	Wojskowe władze i organa administrujące dochodami i kredytami budżetowemi	2
9.	Dysponowanie	2
10.	Asygnowanie	3

ROZDZIAŁ II.

Zasady organizacji władz i organów administrujących kredytami budżetowemi.

11.	Władze dysponujące	4
12.	Rola władzy dysponującej w gospodarce finansowej.	4
13.	Organa dysponujące	4
14.	Zakres działania organów dysponujących	4
15.	Organa asygnujące	5
16.	Zakres działania organów asygnujących	5
17.	Zlecony zakres działania organów asygnujących	6
18.	Rewizje	6
19.	Jednoinstancyjność cenzury	6

IV

ROZDZIAŁ III.

Paragraf	<i>Władze i organa skarbowe.</i>	Strona
20.	Władze i organa skarbowe	7
21.	Ministerstwo Skarbu	7
22.	Izby skarbowe	7
23.	Kasy skarbowe	8

ROZDZIAŁ IV.

Dochody budżetowe.

24.	Obowiązek prelininowania dochodów budżetowych	9
25.	Schemat preliminarza dochodów budżetowych	9
26.	Nadwyżki dochodów budżetowych	9
27.	Należności skarbowe i ich uiszczanie.	9
28.	Określanie należności skarbowych	9
29.	Przyjmowanie dochodów budżetowych	10
30.	Zwrot nadpłat	10
31.	Zaliczanie nadpłat na poczet innych należności skarbowych	11

ROZDZIAŁ V.

Kredyty budżetowe.

32.	Kredyt budżetowy	12
33.	Oddanie kredytów budżetowych do dyspozycji M. S. Wojsk.	12
34.	Przenoszenie kredytów budżetowych	12
35.	Otwieranie kredytów budżetowych	12
36.	Przekazywanie kredytów budżetowych	13
37.	Zamykanie kredytów budżetowych	13
38.	Wygaśnięcie kredytów budżetowych	14
39.	Sposób asygnowania z rachunku otwartych kredytów	14
40.	Wznowienie kredytu	14
41.	Zwroty za świadczenia materiałowe	15

ROZDZIAŁ VI.

Planowanie.

42.	Cel planowania	16
43.	Zasady planowania	16
44.	Rodzaje planowania	16
45.	Ogólny program wyposażenia	17
46.	Plan zamierzeń	17
47.	Sprawdzanie programu wyposażenia i planu zamierzeń	17
48.	Preliminarz budżetowy.	17

Paragraf	Strona
49. Plan realizacji budżetu	17
50. Podstawy planu realizacji budżetu	18
51. Tangenty miesięczne	18
52. Ogólna kolejność realizacji zamierzeń budżetowych	18
53. Szczegółowe plany wykonania (realizacji) budżetu	18
54. Zapotrzebowanie kredytów budżetowych	19
55. Programy zakupów i programy zamówień w wojskowych zakładach przetwarzających	19
56. Wykazy płatności	19
57. Wykaz sum przypadających do asygnowania na utrzymanie insty- tucyj wojskowych	20

ROZDZIAŁ VII.

Ogólne postanowienia o rachunkowości finansowej.

58. Dokumenty rachunkowo-finansowe	21
59. Dowody rachunkowe	21
60. Sporządzenie dowodów rachunkowych	21
61. Druki ścisłego zarachowania	22
62. Prowadzenie ksiąg i kontotelek	22
63. Legalizacja ksiąg i kontotelek	22
64. Poprawki	22
65. Używanie pieczęci w dokumentach rachunkowych	23
66. Podpisy na zleceniach kredytowych	23

ROZDZIAŁ VIII.

Przechowywanie dowodów rachunkowych.

67. Przechowywanie dowodów rachunkowych	24
68. Dowody na wydatki organów asygnujących	24
69. Dowody na wydatki instytutów badań	24

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ II.

Czynności związane z dysponowaniem.

ROZDZIAŁ I.

Paragraf	<i>Preliminowanie.</i>	Strona
70.	Układ preliminarza	25
71.	Podstawy do opracowania preliminarza budżetowego	25
72.	Żądania II. Wiceministra, Szefa Sztabu Głównego i Szefa Korpusu Kontrolerów	25
73.	Prace przygotowawcze organów dysponujących do preliminarza	26
74.	Instrukcje budżetowe	26
75.	Opracowanie preliminarza przez organa dysponujące	26
76.	Preliminarz przedsięwzięcia	26
77.	Sprawdzenie i rozpatrzenie preliminarza budżetowego przez Korpus Kontrolerów	26
78.	Uzgodnienie preliminarza	27
79.	Zestawienie preliminarza	27
80.	Uzgodnienie preliminarza z Ministerstwem Skarbu	27
81.	Drukowanie preliminarza	27
82.	Materiał do obrony preliminarza	27
83.	Uchwalenie budżetu	27
84.	Zmiany w budżecie (virement budżetowe)	28
85.	Prowizorium budżetowe	28
86.	Nieuchwalenie budżetu i prowizorium przez władzę ustawodawczą	28

ROZDZIAŁ II.

Realizacja budżetu — tangenty miesięczne.

87.	Fazy opracowania planu realizacji budżetu	29
88.	Opracowanie i aprobowanie projektu planu realizacji budżetu	29
89.	Opracowanie i zatwierdzenie planu realizacji	30
90.	Zmiany w planie realizacji, w czasie wykonania budżetu	30
91.	Zmiany w ogólnych tangencjach miesięcznych	30
92.	Zmiany w szczegółowych tangencjach miesięcznych	30
93.	Zużytkowanie niewykorzystanych tangencj miesięcznych	30
94.	Aktualizacja projektu (planu) realizacji budżetu	31
95.	Nadzór nad wykorzystaniem tangencj miesięcznych	31

ROZDZIAŁ III.

*Gospodarka kredytami budżetowymi na szczeblu Ministerstwa
Spraw Wojskowych.*

Paragraf		Strona
96.	Zakres gospodarki kredytami budżetowymi na szczeblu M. S. Wojsk.	32
97.	Organa wykonujące gospodarkę kredytami budżetowymi	32
98.	Nadzór nad gospodarką kredytami budżetowymi	32
99.	Podstawa gospodarki kredytami budżetowymi	32
100.	Konta (rachunki) organów dysponujących w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu	33
101.	Sposób ustalenia miesięcznych faktycznych tangent szczegółowych	33
102.	Uruchamianie tangent szczegółowych	33
103.	Otwarcie kredytów na wydatki stałe	34
104.	Otwieranie kredytów dla organów asygnujących	34
105.	Procedura otwierania kredytów	34
106.	Rachunkowość zmian, wskutek przekazywania kredytów	35
107.	Zamknięcie kredytów	35
108.	Zmiany kredytów otwartych organom asygnującym przez organa dysponujące	35
109.	Zmiana tangent szczegółowych	36
110.	Zużytkowanie kredytu z niewyczerpanych tangent szczegółowych	36
111.	Gospodarka kredytami na szczeblu M. S. Wojsk. w ostatnim miesiącu okresu budżetowego	37
112.	Centralna ewidencja kredytów w Ministerstwie Spraw Wojskowych	37

CZĘŚĆ III.

Cenzura i analiza.

ROZDZIAŁ I.

*Cenzura sprawozdań organów asygnujących o ich
obrotach własnych.*

113.	Zakres cenzury organów dysponujących	39
114.	Obowiązek wykonywania cenzury przez organa dysponujące . . .	39
115.	Obroty organów asygnujących, podlegające cenzurze	39
116.	Cenzura pod względem formalno-rachunkowym	40
117.	Cenzura pod względem rzeczowym	40
118.	Wyniki cenzury	41
119.	Orzeczenia cenzuralne	41

ROZDZIAŁ II.

Analiza sprawozdań rachunkowych organów asygnujących.

120.	Zakres analizy sprawozdań rachunkowych	42
121.	Obowiązek wykonywania analizy przez organa dysponujące . . .	42
122.	Przeprowadzanie analizy miesięcznych sprawozdań rachunkowych	42

Paragraf	Strona
123. Analiza rocznych zamknięć	43
124. Wyniki analizy	43
125. Orzeczenia sprawozdawcze	44
126. Określenie ogólnej sumy dochodów i wydatków	44

CZĘŚĆ IV.

Rachunkowość i sprawozdawczość.

ROZDZIAŁ I.

Rachunkowość finansowa organów dysponujących.

127. Księgowość	45
128. Księga miesięcznych tangent szczegółowych	45
129. Ogólna księga kredytów budżetowych	46
130. Ogólna kontoteka kredytów budżetowych	48
131. Zamykanie ogólnej księgi kredytów budżetowych	48
132. Zamykanie ogólnej kontoteki kredytów budżetowych	49
133. Rachunki ogólnej księgi kredytów budżetowych	49
134. Uzgadnianie ksiąg z Centralną Księgowością Ministerstwa Skarbu	49
135. Dowody rachunkowe odnoszące się do ogólnej księgi kredytów budżetowych	49
136. Księgowanie wznowień kredytów	50
137. Księgowość dochodów budżetowych	50
138. Ogólna księga dochodów budżetowych	50
139. Ogólna kontoteka dochodów budżetowych	51
140. Rachunki ogólnej księgi dochodów budżetowych	52
141. Obowiązek prowadzenia ogólnej kontoteki dochodów budżetowych	52
142. Uzgadnianie ogólnej księgi dochodów budżetowych	53
143. Dowody rachunkowe odnoszące się do ogólnej księgi dochodów budżetowych	53
144. Księgowanie w ogólnej księdze dochodów budżetowych	53
145. Księgowanie w ogólnej kontotece dochodów budżetowych	54
146. Księgowanie dochodów, nieobjętych ogólną księgą dochodów budżetowych	54
147. Zamykanie ogólnej księgi dochodów budżetowych	54
148. Zamykanie ogólnej kontoteki dochodów budżetowych	55
149. Sprawozdanie o postępie realizacji budżetu	55
150. Rejestry pomocnicze dla celów cenzury	55
151. Rejestr wierzytelności	55
152. Sposób prowadzenia rejestru wierzytelności	56
153. Sposób prowadzenia rejestru miesięcznych zestawień rozrachunkowych	57

ROZDZIAŁ II.

Paragraf	<i>Sprawozdawczość organów dysponujących.</i>	Strona
154.	Skład miesięcznego sprawozdania rachunkowego	58
155.	Termin przedstawiania miesięcznych sprawozdań rachunkowych .	58
156.	Miesięczne sprawozdania rozrachunkowe	58
157.	Termin przedstawiania miesięcznych sprawozdań rozrachunkowych	59
158.	Roczne zamknięcia rachunkowe	59
159.	Termin przedstawienia rocznych zamknięć rachunkowych . . .	59
160.	Ogólne roczne zestawienie uzupełniające	59
161.	Termin przedstawienia ogólnych rocznych zestawień uzupełniających	59

ROZDZIAŁ III.

Ogólna sprawozdawczość Ministerstwa Spraw Wojskowych.

162.	Obowiązek sporządzania	60
163.	Ogólne miesięczne sprawozdanie rachunkowe	60
164.	Ogólne miesięczne sprawozdanie rozrachunkowe	60
165.	Ogólne roczne zamknięcie rachunkowe	61
166.	Ogólne roczne sprawozdanie rozrachunkowe	61
167.	Zestawienie wyrównawcze zysków i strat w zakładach przetwarzających	61

* * *

Wykaz załączników

Wykaz wzorów

R O Z K A Z

WPROWADZAJĄCY W ŻYCIE PRZEPISY „GOSPODARKA
I RACHUNKOWOŚĆ FINANSOWA ORGANÓW DYSPONUJĄCYCH W CZASIE POKOJU”.

1. Zatwierdzam, w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli przepis „Gospodarka i rachunkowość finansowa organów dysponujących w czasie pokoju”, składający się z czterech części:

- a) Część I — Zasady ogólne gospodarki i rachunkowości finansowej wojskowych władz i organów administrujących kredytami i dochodami budżetowymi,
- b) Część II — Czynności związane z dysponowaniem,
- c) Część III — Cenzura i analiza,
- d) Część IV — Rachunkowość i sprawozdawczość.

2. Przepisowi temu nadaję, jako oznaczenie skrótowe, sygnaturę ewidencyjną: Fin. — 1.

3. Przepis wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r. Organa dysponujące założą z tym dniem nowe księgi i kontoteeki według wzorów ustalonych przepisami. Dotychczasowe księgi i kontoteeki po ich zamknięciu z dniem 31 marca 1930 r. i przeniesieniu ewentualnych sald do nowych — pozostaną w organach dysponujących do dyspozycji władz kontrolnych.

4. Nadawanie charakteru organów dysponujących skuteczniać będą osobnemi rozkazami.

5. Kwestję cenzury w organach budownictwa wojskowego oraz, wynikającą stąd, kwestję przechowywania dowodów ocenizowanych w organach budownictwa do dyspozycji kontroli, ureguluję osobną instrukcją, wydaną w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.

6. Przewidziane w przepisach załączniki wyjdą oddzielnie.

7. Jednocześnie znoszę moc obowiązującą wszystkich sprzecznych z niniejszemi przepisami postanowień, zawartych w rozporządzeniach, przepisach, rozkazach i zarządzeniach dotychczas obowiązujących, a w szczególności unieważniam przepisy „Fin.—1”, wydane w 1929 r. (L. 2100/P. S.).

MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH

w/z. (—) *Daniel Konarzewski*

generał dywizji.

ROZKAZ

WPROWADZAJĄCY W ŻYCIĘ KWESTIJE „GOSPODARKA
I RACHUNKOWOŚĆ FINANSOWA ORGANÓW DYSP.
NUJĄCYCH W CZASIE POKOJU”.

1. Zastępując, w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Pre-
sensem Najwyższej Izby Kontroli, przepisy „Gospodarka i rachun-
kowość finansowa organów dysponujących w czasie pokoju”,
składający się z czterech części:

a) Część I — Zasady ogólne gospodarki i rachunkowości
finansowej wojskowych władz i organów
administracyjnych, służących i dochodzących
budżetowania.

b) Część II — Czynności związane z dysponowaniem.

c) Część III — Cenzura i audyt.

d) Część IV — Rachunkowość i sprawozdawczość.

2. Przepisy te mają nadalże, jako oznaczenie skrócone, sygn-
aturę skróconą: Fin.—1.

3. Przepisy wchodzić w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r.
Organ dysponujący składać z tym dniem nowe księgi i kontrole
wzrostu, wzrostu ustalonych przepisami. Dotychczasowe księgi
i kontrole po ich zamknięciu z dniem 31 marca 1930 r. i prze-
nieśieniu ewentualnych sald do nowych — pozostać w organach
dysponujących do dyspozycji władz kontrolnych.

4. Nadrzędność charakteru organów dysponujących ustaleniach
nad osobami wykonawczymi.

5. Kwestje cenzury w organach budownictwa wojskowego
oraz wyznaczonej służby kwestji przechowywania dowodów oskar-
żeń w organach budownictwa do dyspozycji kontroli.
Wynagrodzenie inspektorów wyznaczonych w porozumieniu z Najwyż-
szą Izby Kontroli.

6. Przewidziane w przepisach koleżeńskich wyjątki odstąpić.

CZĘŚĆ I.

Zasady ogólne gospodarki i rachunkowości finansowej wojskowych władz i organów administrujących kredytami i dochodami budżetowymi.

ROZDZIAŁ I.

OKREŚLENIA.

Przepisy niniejsze, oparte na zasadach ogólnych przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych (Monitor Polski Nr. 285/21), normują na czas pokoju:

— w części pierwszej, podstawy gospodarki i rachunkowości finansowej wojskowych władz i organów administrujących kredytami i dochodami,

— a w dalszych częściach, — szczegółowy tok gospodarki i rachunkowości finansowej wojskowych organów dysponujących.

Gospodarka finansowa obejmuje ogół czynności, związanych z realizacją dochodów budżetowych i z użyciem funduszy budżetowych na pokrycie wydatków, wynikających z zadań administracji wojskowej, oraz czynności związanych z administrowaniem funduszami specjalnymi i depozytami.

Rachunkowość finansowa obejmuje ogół czynności, związanych z przygotowaniem dowodów rachunkowych, uzasadniających obroty pieniężne, z prowadzeniem księgowości, oraz ze sporządzaniem sprawozdań rachunkowych.

Prawną podstawę gospodarki i rachunkowości finansowej stanowią ustawy skarbowe, uchwalone na każdy okres budżetowy oraz przepisy z dziedziny prawa budżetowego.

§ 1.
Zakres przepisów.

§ 2.
Gospodarka finansowa.

§ 3.
Rachunkowość finansowa.

§ 4.
Podstawa gospodarki i rachunkowości finansowej.

§ 5.
Kontrola gospodarki i rachunkowości finansowej.
Gospodarka i rachunkowość finansowa podlega kontroli organów kontroli państwowej, stosownie do postanowienia ustawy o kontroli państwowej, oraz kontroli wykonywanej, z ramienia Ministra Spraw Wojskowych, przez Szefa Korpusu Kontrolerów, w myśl odrębnych przepisów.

§ 6.
Okres budżetowy.
Okres budżetowy, trwający obecnie od 1 kwietnia do 31 marca następnego roku, oznacza się przez podanie roku rozpoczęcia okresu budżetowego, oddzielonego kreską ukośną od dwóch ostatnich cyfr następnego roku, np. 1929/30.

W obrębie każdego okresu budżetowego mogą być dokonywane tylko takie wydatki, które posiadają ustawowe pokrycie w kredytach budżetowych.

§ 7.
Okres ulgowy.
Okres ulgowy, w którym mogą być uskutecznione wydatki, dotyczące ubiegłego okresu budżetowego, z kredytów tegoż okresu, oznacza Minister Skarbu na zasadzie ustawy skarbowej.

W okresie ulgowym realizują kasy skarbowe asygnacje, wystawione w ciągu ubiegłego okresu budżetowego, jak również asygnacje, wystawione w okresie ulgowym na pokrycie płynnych należności, powstałych w ścisłym (bez ulgowego) okresie budżetowym, z kredytów tegoż okresu.

§ 8.
Wojskowe władze i organa administrujące dochodami i kredytami budżetowymi.
Wojskowe władze i organa administrujące dochodami i kredytami budżetowymi, oraz funduszami specjalnymi i depozytami dzielą się na władze i organa dysponujące tudzież na organa asygnujące. Szczegółowy rozdział czynności związanych z gospodarką i rachunkowością finansową władz i organów administrujących dochodami i kredytami oraz stosunek tych organów do władz skarbowych, ustalają szczegółowe przepisy, a mianowicie:

- 1) przepisy (Fin. 1) — dla organów dysponujących,
- 2) przepisy (Fin. 2) dla kierowników administracji pieniężnej, którzy asygnują na wydatki jednostek administracyjnych i cenzurują te wydatki,
- 3) przepisy (Fin. 3) dla pozostałych organów asygnujących, które asygnują na wydatki własne lub na wydatki podległych im, organizacyjnie, instytucyj, przyczem ich wydatki własne podlegają cenzurze przez organa dysponujące.

§ 9.
Dysponowanie.
Dysponowanie obejmuje następujące główne czynności:
a) określenie ogólnej kolejności realizacji zamierzeń budżetowych, uruchamianie tangent i związanej z tem kolejności otwierania kredytów budżetowych,

- b) stały nadzór nad realizacją budżetu, co do dochodów i wydatków, uskutecznianych przez organa asygnujące,
- c) otwieranie kredytów budżetowych,
- d) przenoszenie kredytów budżetowych,
- e) sprostowanie otwarć kredytów,
- f) prowadzenie ogólnej rachunkowości finansowej,
- g) cenzurę, względnie analizę, sprawozdań rachunkowych organów asygnujących, oraz
- h) sporządzanie ogólnych sprawozdań rachunkowych.

Z asygnowaniem wiąże się następujące, zasadnicze, czynności:

- a) sporządzanie szczegółowych planów wykonania (realizacji) budżetu,
- b) wykonanie czynności przewidzianych w szczegółowym planie wykonania (realizacji) budżetu,
- c) wynajdywanie i zgłaszanie dochodów budżetowych,
- d) uskutecznianie wypłat, zapomocą asygnacji, za pośrednictwem kas skarbowych,
- e) przekazywanie kredytów,
- f) gospodarka funduszami niebudżetowymi,
- g) rachunkowość finansowa,
- h) cenzura sprawozdań rachunkowych jednostek zaopatrywanych w pieniądze,
- i) sprawozdawczość.

§ 10.

Asygnowanie.

ROZDZIAŁ II.

ZASADY ORGANIZACJI WŁADZ I ORGANÓW ADMINISTRUJĄCYCH KREDYTAMI BUDŻETOWEMI.

§ 11.
Władze
dysponujące.

Prawo dysponowania kredytami i administrowania dochodami, przyznanemi w budżecie dla Ministerstwa Spraw Wojskowych, przysługuje, w zasadzie, władzy dysponującej.

Wojskową władzą dysponującą jest Minister Spraw Wojskowych, a w jego zastępstwie — I Wiceminister Spraw Wojskowych.

§ 12.
Rola władzy
dysponującej
w gospodarce
finansowej.

Minister Spraw Wojskowych, a w jego zastępstwie — I Wiceminister Spraw Wojskowych, kieruje całokształtem gospodarki finansowej wojska, wydaje przepisy i instrukcje, regulujące gospodarkę finansową, nadaje władzom i organom administracji wojskowej charakter organów dysponujących lub asygnujących, zatwierdza plany realizacji budżetu, koordynuje potrzeby finansowe właściwych służb Ministerstwa Spraw Wojskowych, określa wysokość kredytów budżetowych na poszczególne okresy, uruchamia tangenty szczegółowe (Fin. 1 — § 102) w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, decyduje o przenieszeniu kredytów budżetowych pomiędzy tytułami budżetowymi, w granicach upoważnień ustawowych, czuwa nad postępowaniem realizacji budżetu oraz zatwierdza miesięczne sprawozdania i roczne zamknięcia rachunkowe Ministerstwa Spraw Wojskowych.

13.
Organa
dysponujące.

Charakter organu dysponującego nadaje Minister Spraw Wojskowym właściwym organom administracyjnym Ministerstwa Spraw Wojskowych lub równorzędnym.

Uprawnienia, wynikające z ich zakresu działania, wykonują te organa z ramienia Ministra Spraw Wojskowych.

§ 14.
Zakres działania
organów dysponujących.

Do zakresu działania organów dysponujących należy:

a) opracowywanie i przedstawianie Ministrowi Spraw Wojskowych preliminarzy budżetowych.

- b) opracowywanie i przedstawianie I Wiceministrowi Spraw Wojskowych, do aprobaty, projektów planów realizacji budżetu, oraz rozkazów o zaopatrzeniu wojska,
- c) przedstawianie Ministrowi Spraw Wojskowych, do zatwierdzenia, planów realizacji budżetu,
- d) otwieranie organom asygnującym kredytów budżetowych na wydatki, wynikające z planów realizacji budżetu,
- e) wykonywanie nadzoru nad ściąganiem dochodów budżetowych,
- f) wykonywanie nadzoru nad realizacją zamierzeń budżetowych; nadzór ten sprawują organa dysponujące przez stałe czuwanie nad celowością i prawidłowością użycia funduszy budżetowych przez organa wykonawcze, przez sprawdzanie okresowych sprawozdań o postępie realizacji budżetu, oraz przez przeprowadzanie: 1) rewizji, 2) cenzury, względnie analizy, sprawozdań rachunkowych organów asygnujących,
- g) zamykanie kredytów budżetowych, związane z wpisywaniem tych kredytów na rachunek tangenty szczegółowej organu dysponującego w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu,
- h) prowadzenie ogólnej rachunkowości dochodów budżetowych, kredytów i wydatków budżetowych i sum niebudżetowych właściwej służby.
- i) sporządzanie ogólnych sprawozdań rachunkowych.

Tok wymienionych wyżej czynności regulują postanowienia szczegółowe przepisów dla organów dysponujących.

Organami asygnującymi są te organa administracji wojskowej, które, na podstawie rozkazu Ministra Spraw Wojskowych, wykonują budżet przez realizowanie dochodów i dokonywanie wydatków z kredytów budżetowych, otwieranych im przez organa dysponujące.

§ 15.
Organ
asygnujące.

Zakres działania wszystkich organów asygnujących obejmuje, w zasadzie, czynności związane z asygnowaniem, określone postanowieniami § 10 niniejszego przepisu.

Szczegółowe zakresy działania poszczególnych grup organów asygnujących (kierowników administracji pieniężnej i pozostałych organów) ustalają postanowienia szczegółowe przepisów o gospodarce i rachunkowości finansowej danych organów asygnujących (Fin. 2, Fin. 3).

§ 16.
Zakres dzia-
łania orga-
nów asygnu-
jących.

§ 17.
Zlecony zakres działania organów asygnujących.

Minister Spraw Wojskowych może zlecić poszczególnym organom asygnującym zaopatrywanie w pieniądze instytucji wojskowych, nieposiadających charakteru jednostek administracyjnych, a ze względu na swe zadanie, prowadzących gospodarkę pieniężną.

§ 18.
Rewizje.

Rewizje przeprowadza organ dysponujący osobiście, lub za pośrednictwem osób przez siebie delegowanych, do podległych organów asygnujących oraz do zaopatrywanych, przez te organa, w pieniądze instytucji podległych organom zaopatrzenia materiałowego, instytutów i jednostek administracyjnych. Rewizje mają na celu sprawdzenie gospodarki i rachunkowości finansowej w organach wykonawczych, a w szczególności mają na celu sprawdzenie:

- a) stanu kredytów i środków pieniężnych,
- b) sposobu ściągania należności skarbowych,
- c) prawidłowości i celowości asygnowania i wydatkowania,
- d) rachunkowości.

Osoby delegowane do przeprowadzenia rewizji, z ramienia właściwego organu dysponującego, legitymują się upoważnieniem podpisanem przez organ dysponujący, oddzielnie dla każdej poszczególnej rewizji.

Osoby przeprowadzające rewizję są obowiązane ująć jej wyniki w szczegółowy protokół, sporządzony w dwóch egzemplarzach, z których każdy musi być podpisany zarówno przez upoważnionych do przeprowadzenia rewizji, jak i przez kierownika instytucji, w której rewizję przeprowadzono.

Jeden egzemplarz protokołu otrzymuje organ, podlegający rewizji.

O ile kierownik instytucji, w której przeprowadzono rewizję, nie zgadza się z treścią protokołu rewizji, może w nim zaznaczyć swój pogląd, lub dać swe wyjaśnienia.

§ 19.
Jednoinstan-
cyjność
cenzury.

Sprawozdania rachunkowe organów asygnujących o obrotach pieniężnych jednostek, zaopatrywanych przez nie w pieniądze, (jednostek administracyjnych, i instytucji podległych organom zaopatrzenia materiałowego), jako już przez organa asygnujące ocenzone, nie podlegają cenzurze organów dysponujących. Sprawozdania te, natomiast, podlegają jedynie analizie, której sposób przeprowadzania jest wskazany w szczegółowych postanowieniach przepisów dla organów dysponujących (Fin. 1).

ROZDZIAŁ III.

WŁADZE I ORGANA SKARBOWE.

Realizowanie dochodów budżetowych, uruchamianie, otwieranie, przekazywanie, przenoszenie i zamykanie kredytów, przyjmowanie i przechowywanie pieniędzy i walorów oraz wypłaty, — przeprowadzają wojskowe władze i organa administrujące kredytami i dochodami budżetowymi za pośrednictwem władz i organów skarbowych, do których należą:

- a) Ministerstwo Skarbu,
- b) Izby skarbowe,
- c) Kasy skarbowe.

Ministerstwo Skarbu ześrodkowuje w swoich kasach wszelkie dochody państwa, posiada ogólny nadzór nad, objętymi budżetem, kredytami na wydatki, ześrodkowuje u siebie ogólną księgowość obrotów pieniężnych, oraz zestawia ogólne zamknięcia rachunków państwa, a na wniosek Ministra Spraw Wojskowych uruchamia ogólne i szczegółowe tangenty miesięczne w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu oraz otwiera, przekazuje, zamyka i przenosi kredyty budżetowe.

Izby skarbowe stanowią władze skarbowe II. instancji, wykonywujące, z ramienia Ministerstwa Skarbu, między innymi, nadzór nad kasami skarbowymi, znajdującymi się na ich terytorjum.

Izby skarbowe wykonują kontrolę kredytów oraz prowadzą ogólną księgowość dochodów, kredytów i wydatków budżetowych, jakoteż obrotów funduszami niebudżetowymi w kasach skarbowych, otwierają, przekazują i zamykają kredyty budżetowe, stosownie do zleceń organów dysponujących i asygnujących.

§ 20.
Władze
i organa
skarbowe.

§ 21.
Ministerstwo
Skarbu.

§ 22.
Izby skar-
bowe.

§ 23.
Kasy
skarbowe.

Kasy skarbowe pobierają dochody i przechowują pieniądze i walory skarbowe, depozyty i inne fundusze niebudżetowe, znajdujące się w dyspozycji organów asygnujących, prowadzą kontrolę otwartych w nich kredytów, dokonują wypłat, na podstawie poleceń organów asygnujących, oraz prowadzą księgo-
wość obrotów kasowych.

ROZDZIAŁ IV.

DOCHODY BUDŻETOWE.

Obowiązek zgłaszania do preliminarza dochodów budżetowych, ciąży na wszystkich organach dysponujących i asygnujących.

Wszystkie inne organa administracji wojskowej mają również obowiązek wynajdywania i zgłaszania organom asygnującym przewidywanych dochodów budżetowych.

Schemat preliminarza dochodów budżetowych odpowiada schematowi preliminarza wydatków budżetowych.

Zarachowywanie dochodów budżetowych odbywa się na odpowiedni tytuł schematu, choćby nawet dany tytuł preliminarza dochodów nie był przewidywany w tym okresie budżetowym.

Nadwyżki dochodów budżetowych, w stosunku do wysokości sum preliminowanych, wymagają tylko wyjaśnienia, a nie usprawiedliwienia.

Przy realizowaniu dochodów budżetowych rozróżnia się należności skarbowe i ich uiszczenia.

Należnościami skarbowymi nazywamy określone kwoty, przypadające na rzecz skarbu państwa. Określenie tych kwot obejmuje wysokość, tytuł prawny i instytucję (osobę), obowiązującą do wpłacenia lub ściągnięcia. Uiszczeniem, nazywamy wpłaconą i zarachowaną należność skarbową.

Księgowanie należności skarbowych i ich uiszczeń, uskuteczniają organa asygnujące, w granicach administrowanych przez siebie tytułów budżetowych i innych rachunków.

Określanie należności skarbowych należy do zakresu działania tych organów dysponujących i asygnujących, które administrują temi należnościami.

§ 24.

Obowiązek preliminowania dochodów budżetowych.

§ 25.

Schemat preliminarza dochodów budżetowych.

§ 26:

Nadwyżki dochodów budżetowych.

§ 27.

Należności skarbowe i ich uiszczenia.

§ 28.

Określanie należności skarbowych.

Organa administracji wojskowej, prowadzące gospodarkę pieniężną i dokonujące wydatków, za pośrednictwem rachunków bieżących w kasach skarbowych, określają należności skarbowe w zastępstwie organów asygnujących.

§ 29.
Przyjmowa-
nie docho-
dów budże-
towych.

Organa asygnujące nie przyjmują, ani nie przechowują u siebie żadnych sum wpływających, jako należności skarbowe. Osoby obowiązane do wpłat, z tytułu należności skarbowych, należy odsyłać, zasadniczo, do kas skarbowych bezpośrednio lub za pośrednictwem P. K. O. Kwoty na ten cel przekazane pocztą lub przekazem bankowym, pod adresem organów asygnujących, należy kierować bezpośrednio do kas skarbowych, które przyjmują te wpływy za własnem potwierdzeniem.

Organa administracji wojskowej, prowadzące gospodarkę pieniężną i dokonujące wydatków, za pośrednictwem rachunków bieżących w kasach skarbowych, mogą przyjmować wpłaty, z tytułu należności skarbowych i przechowywać je czasowo w swoich kasach, względnie na swoich rachunkach bieżących, w wypadkach przewidzianych w przepisach szczegółowych dla tych organów. Organa powyższe wpłacają należności skarbowe na rachunek właściwego organu asygnującego do kasy skarbowej.

Postępowanie z należnościami skarbowemi, uiszczaniem w drodze potrąceń, regulują szczegółowe postanowienia dla organów asygnujących (Fin. — 2, Fin. — 3).

§ 30.
Zwrot
nadpłat.

Sumy wpłacone do kas skarbowych, jako należności skarbowe, niewłaściwie lub nadmiernie, zwraca się zainteresowanej osobie w gotówce lub zalicza na poczet innych, przypadających od tej osoby, należności.

Zwroty nadpłat w gotówce następują na zasadzie decyzji tego organu asygnującego, który u siebie tę nadpłatę zarachował. Po stwierdzeniu nadpłaty, na podstawie ksiąg i dowodów rachunkowych, oraz stwierdzeniu, że nadpłata nie może być zaliczona na poczet innych należności, organ asygnujący wystawia asygnację z podaniem w jej treści daty i sposobu zarachowania nadpłaconej sumy (dział, paragraf i pozycja), zaznaczając, w dowodach i w kontotece, wyasygnowanie nadpłaty.

Na zwroty nadpłat dokonanych w bieżącym okresie budżetowym, wystawia się asygnację z sum obrotowych, a na zwroty nadpłat dokonanych w ubiegłych okresach budżetowych — ze specjalnego kredytu, przewidzianego w budżecie Ministerstwa Skarbu, a otwieranego do dyspozycji izb skarbowych.

Asygnacje na zwroty nadpłat przesyła się do właściwej izby skarbowej, która wydaje zlecenie kasom skarbowym.

Asygnacje na zwroty sum nadpłaconych, zapisują organa asygnujące w księdze kredytów i wydatków budżetowych, na osobnem koncie i na podłożonej, osobnej, karcie, w kontotece kredytów i wydatków budżetowych.

W wypadku zwrotu sum nadpłaconych w bieżącym okresie budżetowym, organ asygnujący, przy wystawianiu asygnacji, uwidacznia zwrot nadpłaty w kontotece dochodów budżetowych, jako odpisaną należność skarbową, a po zrealizowaniu asygnacji przez kasę skarbową i otrzymaniu talonu, — uwidacznia zwrot w kontotece dochodów budżetowych, jako odpisane uiszczenie.

Zaliczenie nadpłat, na poczet innych należności skarbowych, odbywa się w następujący sposób:

- a) na poczet tego samego rodzaju należności, przyszłego okresu budżetowego, przeprowadza sam organ asygnujący sposobem rachunkowym, przez odpisanie nadpłaty z należności następnego okresu budżetowego,
- b) na poczet innego rodzaju należności, bieżącego okresu budżetowego, odbywa się sposobem rachunkowym, na pisemny wniosek organu asygnującego i na zarządzenie właściwej izby skarbowej.

O ileby miało nastąpić zaliczenie nadpłaty, na poczet innego rodzaju należności przyszłego okresu budżetowego, wówczas ma zastosowanie przelew właściwej nadpłaty z kredytów określonych w § 30 ust. 3.

§ 31.

Zaliczanie nadpłat na poczet innych należności skarbowych.

ROZDZIAŁ V.

KREDYTY BUDŻETOWE.

**§ 32.
Kredyt
budżetowy.**

Kredytem budżetowym nazywa się kwoty przyznane budżetem na pokrycie wydatków.

Sumy przyznane w budżecie uważa się za maksymalne.

**§ 33.
Oddanie
kredytów
budżetowych do
dyspozycji
M. S. Wojsk.**

Ministerstwo Skarbu oddaje do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wojskowych kredyty budżetowe, przewidziane w ustawie skarbowej dla Ministerstwa Spraw Wojskowych, w sposób uregulowany postanowieniami szczegółowemi przepisów dla wojskowych organów dysponujących, w postaci uruchomionej tangenty szczegółowej tych organów (Fin. — 1, § 102).

**§ 34.
Przenoszenie
kredytów
budżetowych.**

Przeniesienie kredytu (zmiany budżetowe) jest to całkowite lub częściowe zmniejszenie kredytu w jednym lub kilku tytułach budżetowych, ujętych w ustawie skarbowej, przy jednoczesnem zwiększeniu kredytu w innym, względnie w kilku innych tytułach budżetowych.

Szczegółowe określenie przenoszeń (zmian budżetowych) ustala § 84 przepisów dla organów dysponujących (Fin. — 1).

Przeniesienia kredytu, w kredytach otwartych już organowi asygnującemu, może nastąpić tylko w wypadku, gdy kredyty te nie zostały jeszcze zaangażowane przez zawarte umowy i wynikające z tych umów płynne zobowiązania.

Do przeniesień kredytów nie zalicza się sprostowań otwarcia kredytów (Fin. 1 — § 107 ustęp 2).

**§ 35.
Otwieranie
kredytów
budżetowych.**

Tangenty szczegółowe, uruchomione w Centralnej Księgości Ministerstwa Skarbu, pozostają w dyspozycji wojskowych organów dysponujących.

Organa dysponujące otwierają, w całości lub częściowo, z uruchomionych w ten sposób tangent szczegółowych, kredyty na pokrycie wydatków związanych z zaopatrzeniem wojska — w izbach i kasach skarbowych — dla wojskowych organów asygnujących, a dla Kierownika Administracji Pienię-

znej M. S. Wojsk. i organów zaopatrzenia materiałowego — w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Sposób otwierania kredytów podają postanowienia szczegółowe przepisów dla organów dysponujących (Fin. — 1, §§ 103 — 105).

Organ dysponujący zawiadamia o każdym otwarciu kredytów budżetowych, zainteresowany organ asygnujący.

Organa asygnujące mogą posiadać rachunki otwartych kredytów tylko w jednej izbie (kasie) skarbowej w swojej siedzibie, względnie tylko w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Organ asygnujący, któremu otwarto kredyt w izbie (lub kasie) skarbowej, lub w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, może przekazać ten kredyt, za każdorazową, uprzednią zgodą właściwego organu dysponującego:

- a) do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu na rachunek tangenty szczegółowej właściwego organu dysponującego,
- b) do innej izby (kasy skarbowej) dla innego organu asygnującego,
- c) w tej samej izbie (kasie) skarbowej dla innego organu asygnującego.

I. Wiceminister Spraw Wojskowych może, na wnioszek właściwego organu dysponującego, udzielić stałego upoważnienia organowi asygnującemu do samodzielnego przekazywania kredytów budżetowych w oznaczonym zakresie.

W każdym jednak wypadku, organ asygnujący jest obowiązany do natychmiastowego zameldowania, właściwemu organowi dysponującemu o przekazaniu kredytów innym organom asygnującym.

Kredyt otwarty w izbie (kasie) skarbowej lub w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, na zlecenie właściwego organu dysponującego, może ulec całkowitemu lub częściowemu zamknięciu, z jednoczesnym wpisaniem zamkniętego kredytu na rachunek tangenty szczegółowej organu dysponującego w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Przekazanie kredytu przez organ asygnujący w myśl § 36 pkt. a. (do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu) następuje z jednoczesnym zamknięciem tego kredytu w izbie (kasie) skarbowej, względnie w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu. Kredyt może ulec zamknięciu tylko wówczas, gdy go jeszcze nie zaangażowano przez zawarte umowy i wynikające z tych umów płynne zobowiązania.

§ 36.

Przekazywanie kredytów budżetowych.

§ 37.

Zamykanie kredytów budżetowych.

§ 38.
Wygaśnięcie
kredytów
budżeto-
wych.

Kredyty, niewyczerpane przez władze i organa administrujące kredytami, w ciągu okresu budżetowego i ulgowego — wygasają.

Organa administracji wojskowej nie mogą składać do depozytów, ani na rachunki bieżące w kasach państwowych lub bankach, pozostałości z kredytów budżetowych, w celu dalszego ich użytkowania.

Jeżeli po zamknięciu okresu budżetowego okażą się niezaspokojone wydatki, dotyczące ubiegłego okresu budżetowego, to do czasu uregulowania tej sprawy przez ustawę budżetową, mogą być one zaspakajane z kredytów okresu bieżącego, w granicach upoważnień, wydawanych przez Ministra Spraw Wojskowych, w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 39.
Sposób asy-
gnowania
z rachunku
otwartych
kredytów.

Organa asygnujące zarządzają wypłaty i przelewy zapomocą asygnacji ze swoich rachunków otwartych kredytów w izbach (kasach) skarbowych, w celu zaspokojenia należności wierzycieli skarbu państwa, wynikających ze stosunku służbowego, zobowiązań umownych lub postanowień prawa.

Organa asygnujące nie mogą się posługiwać własnymi rachunkami bieżącymi przy wydatkowaniu kredytów budżetowych.

Obok zaspakajania należności wierzycieli skarbu państwa, organa asygnujące zarządzają przelewy, zapomocą asygnacji, na rachunki bieżące, zaopatrywanych przez siebie w pieniądze, instytucyj, podległych organom zaopatrzenia materiałowego, instytutów i jednostek administracyjnych, oraz na przelewy, wynikające z rozrachunku z innymi organami asygnującymi, względnie na rachunek wznowień kredytów lub dochodów budżetowych i sum niebudżetowych.

§ 40.
Wznowienie
kredytu.

Jeżeli kwota wypłacona z kredytu budżetowego, została całkowicie lub częściowo zwrócona w ciągu tego samego okresu budżetowego, lub należącego do niego okresu ulgowego, to traktuje się ją jako wznowienie kredytu, powiększając odpowiednio stan tego kredytu i księguje się na podstawie zawiadomień Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, izb skarbowych, względnie kas skarbowych.

Jeżeli kredyt jest otwarty nie w tej kasie skarbowej, w której uskuteczniono wpłatę na wznowienie kredytu, to kasa, w której nastąpiła wpłata, zawiadamia Centralną Księgowość Ministerstwa Skarbu, względnie właściwą izbę lub kasę skarbową, w celu wznowienia kredytu i zawiadomienia organu asygnującego o tem wznowieniu.

Zwroty sum wydatkowanych z kredytów ubiegłych okresów budżetowych, z wyjątkiem podanych w § 41, zarachowują kasy skarbowe na dochód Ministerstwa Skarbu (dz. 5/11) i zawiadamiają o tem ten organ asygnujący, który zarządził wypłatę (przelew), w celu odnotowania tych zwrotów w księdze kredytów i wydatków budżetowych w rubryce „uwagi”.

Do gospodarki kredytami, przewidzianymi w budżetach innych ministerstw i administrowanymi przez organa wojskowe, stosują się te same zasady, jak do kredytów przewidzianych w budżecie Ministerstwa Spraw Wojskowych.

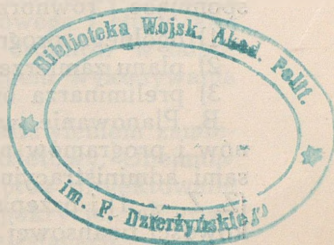
Wznowienia takich kredytów należy przeprowadzać i zarachowywać analogicznie, jak wznowienia kredytów Ministerstwa Spraw Wojskowych. W celu uniknięcia pomyłek w zarachowywaniu takich wznowień w kasach skarbowych, należy w deklaracjach przychodowych wyraźnie zaznaczać, że wznowienie dotyczy kredytów administrowanych przez wojskowe organa asygnujące i wymieniać ten wojskowy organ asygnujący, który jest uprawniony do administrowania danym kredytem.

Zwroty za świadczenia materiałowe, których kosztów nie przewidziano w kredytach budżetowych, administrowanych przez Ministerstwo Spraw Wojskowych, a które wykonały organa administracji wojskowej, na rzecz innych władz państwowych lub samorządowych, osób prywatnych lub organów innych służb administracyjnych, — zalicza się na wznowienie kredytów w tych tytułach budżetowych, z których pokryto koszty świadczeń.

Na pokrycie kosztów świadczeń organów administracji wojskowej, mogą być wpłacone zaliczki, które traktuje się również jako wznowienie kredytów, bez względu na to, czy i w jakiej wysokości otwarto kredyt w danej kasie, względnie izbie skarbowej.

§ 41.

Zwroty za świadczenie materiałowe.

ROZDZIAŁ VI.

PLANOWANIE.

§ 42. Cel planowania. Planowanie jest zestawieniem przewidywanych potrzeb, warunków, w jakich mają być realizowane, oraz sposobów zaspokajania potrzeb.

§ 43. Zasady planowania. Planowanie jest podstawą działalności administracji. Planowanie powinno być aktualne i odpowiadać następującym zasadom:

- a) określać ściśle i dokładnie całokształt zadań, do których realizacji jest powołana administracja.
- b) opierać się na ścisłej analizie wszystkich elementów, stanowiących podstawę planowania; studia związane z analizą elementów nie mogą stanowić przeszkody w sporządzeniu lub uaktualnianiu planu,
- c) zawierać realną ocenę warunków, możliwości i sposobów realizacji zadań oraz uzasadnienie tej oceny,
- d) zawierać zestawienie środków, potrzebnych do wykonywania zadań,
- e) określać kolejność i terminy wykonania.

§ 44. Rodzaje planowania. W gospodarce finansowej organów administrujących kredytami i dochodami budżetowymi, rozróżniamy dwa rodzaje planowania:

A. Planowanie kierownicze, wykonywane przez organa dysponujące i równorzędne i obejmujące sporządzanie:

- 1) ogólnego programu wyposażenia,
- 2) planu zamierzeń,
- 3) preliminarza budżetowego i planu realizacji budżetu.

B. Planowanie wykonawcze, obejmujące sporządzanie planów i programów przez organa asygnujące, ustalonych przepisami administracyjnymi organów zaopatrzenia materiałowego (Z. Z. — 1) i przepisami szczegółowymi o gospodarce i rachunkowości finansowej danych organów asygnujących.

Wypożyczeniem nazywa się ogół środków materialnych wojska, służących dla celów obrony państwa i utrzymania sił zbrojnych.

Zestawienie tych środków, sposobu i kolejności ich zaspokojenia, nazywa się ogólnym programem wyposażenia.

Ogólny program wyposażenia ma za zadanie orjentowanie władz i organów dysponujących o celach, warunkach i sposobach działania administracji wojskowej.

Plan zamierzeń jest zestawieniem całokształtu potrzeb siły zbrojnej oraz warunków i sposobów ich zaspokojenia w ustalonym kilkuletnim okresie czasu. Okres ten określa każdorazowo specjalny rozkaz Ministra Spraw Wojskowych.

Plan zamierzeń opiera się na programie wyposażenia, stanie posiadania materiałów wyposażenia, oraz na przewidywanych możliwościach finansowych w okresie, na który rozciąga się plan zamierzeń.

Ogólny program wyposażenia i plan zamierzeń podlegają sprawdzeniu tylko przez organa wykonujące tę czynność z upoważnienia Ministra Spraw Wojskowych.

Preliminarz budżetowy jest zestawieniem kwot, wynikających z obliczenia projektowanych dochodów i wydatków w rocznym okresie budżetowym.

Budżet obrazuje ilościowo rodzaje i wysokość dochodów i wydatków na cały okres budżetowy. Natomiast realizacja zamierzeń, przy pomocy rozporządzalnych środków i równomierne wykonanie tych zamierzeń, wciągu okresu budżetowego, wymagają odpowiednich, uprzednich, przygotowań, w postaci planu realizacji budżetu (Fin. 1 — § 88) i szczegółowych planów wykonania budżetu (Cz. I — § 53 i Fin. 2, 3).

Plan realizacji budżetu ma na celu szczegółową koordynację zamierzeń i środków wciągu okresu budżetowego i służy jako zasadnicza podstawa do zastosowania tych środków w odpowiednim czasie oraz do czuwania nad postępem wykonywania budżetu.

W tym celu plan realizacji budżetu jest zestawieniem zamierzeń i potrzebnych kwot na dany okres budżetowy. Obejmuje on wszelkie wydatki osobowe i rzeczowe, oraz projektowane roboty, wysokość sumy potrzebnej na ich pokrycie, jak również terminy płatności w poszczególnych miesiącach.

§ 45.
Ogólny
program
wyposażenia.

§ 46.
Plan
zamierzeń.

§ 47.
Sprawdzanie
programu
wyposażenia
i planu za-
mierzeń.

§ 48.
Preliminarz
budżetowy.

§ 49.
Plan realizacji
budżetu.

§ 50.
Podstawy
planu reali-
zacji
budżetu.

Jako podstawy do sporządzania i wykonywania planu realizacji budżetu służą:

- 1) zestawienie potrzeb materiałowych,
- 2) terminy płatności należności, wynikających z ustaw i zobowiązań,
- 3) przyzwolone budżetem kredyty budżetowe,
- 4) terminy uruchamiania i wysokość uruchamianych tangent miesięcznych, wciągu okresu budżetowego,
- 5) przewidywania gospodarcze (ogólne możliwości produkcji, nabywanie i konjunktury rynkowe),
- 6) ugrupowanie potrzeb według ich ważności i pilności, ze względu na gotowość bojową sił zbrojnych.

§ 51.
Tangenty
miesięczne.

Zatwierdzone przez I Wiceministra Spraw Wojskowych, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, części całorocznej sumy kredytów budżetowych na pokrycie wydatków Ministerstwa Spraw Wojskowych w poszczególnych miesiącach roku budżetowego, stanowią projektowane ogólne tangenty miesięczne Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Oddane każdomiesięcznie przez Ministerstwo Skarbu, do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wojskowych, kredyty budżetowe, stanowią faktyczne ogólne miesięczne tangenty.

Projektowane, względnie faktyczne, ogólne tangenty miesięczne Ministerstwa Spraw Wojskowych rozdziela I Wiceminister Spraw Wojskowych między organa dysponujące w postaci projektowanych, względnie faktycznych, szczegółowych tangent miesięcznych, opierając się na projektach, względnie planach, realizacji budżetu tych organów.

§ 52.
Ogólna ko-
lejność re-
alizacji za-
mierzeń
budżeto-
wych.

Ogólną kolejność realizacji zamierzeń budżetowych ujmuje plan realizacji budżetu. Przeznaczenie kredytów budżetowych na wydatki administracji siły zbrojnej, odbywa się przy ustalaniu tangent faktycznych przez I Wiceministra Spraw Wojskowych, na podstawie sprawozdań o postępie realizacji zamierzeń budżetowych oraz ewentualnych zapotrzebowań organów asygnujących.

§ 53.
Szczegółowe
plany wyko-
nania (reali-
zacji)
budżetu.

Szczegółowe plany wykonania (realizacji) budżetu, opracowują organa asygnujące, na podstawie, zatwierdzonych przez I Wiceministra Spraw Wojskowych, wytycznych i wyciągów z planu realizacji budżetu organów dysponujących.

- Szczegółowe plany wykonania (realizacji) budżetu obejmują:
- 1) program zakupów na rynku i programy zamówień w wojskowych zakładach przetwarzających, według terminów

(miesiący) zawierania umów, względnie udzielania zamówień, oraz inne plany lub programy, przewidziane osobnymi przepisami,

- 2) wynikające z programów i zamówień wykazy płatności zaliczek na poczet umów i zamówień, oraz należności za dostawy i przyjęte roboty,
- 3) wykazy sum, przypadających do asygnowania w poszczególnych miesiącach, na utrzymanie instytucji, zaopatrywanych w pieniądze przez organa asygnujące.

Wszystkie wykazy sporządza się według podziału na poszczególne miesiące i tytuły budżetowe.

Na podstawie szczegółowego planu wykonanie (realizacji) budżetu, zobowiązań wynikających z umów na roboty i dostawy oraz na podstawie zapotrzebowań, powołanych do wykonania budżetu organów administracji wojskowej, wojskowe organa asygnujące sporządzają zapotrzebowania kredytów budżetowych i przedstawiają je właściwym organom dysponującym. Szczegółowy sposób sporządzania tych zapotrzebowań regulują odpowiednie postanowienia przepisów dla danych organów asygnujących (Fin. 2, Fin. 3).

Sposób sporządzania programów zakupów i programów zamówień w wojskowych zakładach przetwarzających, podaje przepis „O administracji w wojskowych zakładach zaopatrzenia w czasie pokoju”. (Z. Z. — 1).

Ponadto sprawę tę regulują, w poszczególnych okresach budżetowych, wytyczne I Wiceministra Spraw Wojskowych.

Wykazy płatności, z tytułu dostaw i robót, zestawia się według tytułów budżetowych i podziału na poszczególne miesiące w ciągu okresu budżetowego. Sumy objęte wykazami płatności nie mogą przekraczać wysokości ustalonej tangenty na dany miesiąc

Wykazy płatności zestawia się w dwóch częściach:

Część pierwsza obejmuje należności, przypadające do wypłaty, na podstawie zawartych już umów i uskuteczniczonych dostaw.

Część druga obejmuje wykaz sum przewidywanych do wypłaty, z tytułu wykonywania umów, które dopiero mają być zawarte w przyszłości lub też sum, które mają służyć na pokrycie zakupów drobnych, uskuteczniczonych za zwykłym rachunkiem kupieckim.

§ 54.

Zapotrzebowanie kredytów budżetowych.

§ 55.

Programy zakupów i programy zamówień w wojskowych zakładach przetwarzających.

§ 56.

Wykazy płatności.

§ 57.

Wykaz sum
przypadają-
cych do asy-
gnowania
na utrzymanie
instytucyj woj-
skowych.

Wykaz sum, przypadających do asygnowania na utrzymanie instytucyj wojskowych zaopatrywanych w pieniądze, zestawia się według podziału na tytuły budżetowe, poszczególne mie-
siące i instytucje podległe organom zaopatrzenia materiałowego
oraz jednostki administracyjne i instytucje badań.

ROZDZIAŁ VII.

OGÓLNE POSTANOWIENIA O RACHUNKOWOŚCI FINANSOWEJ.

Dokumentami rachunkowymi, w gospodarce i rachunkowości finansowej, nazywają się dowody rachunkowe, księgi, kontoteiki i sprawozdania, które uzasadniają wszelkie obroty finansowe i wykazują przebieg i wyniki wykonania budżetu, lub obroty sum niebudżetowych.

Rodzaje dokumentów rachunkowych, w gospodarce i rachunkowości finansowej, określają oddzielnie właściwe postanowienia przepisów dla organów dysponujących i asygnujących (Fin. 1, Fin. 2 i Fin. 3).

Każda czynność finansowa, której wynikiem jest powstanie należności lub zobowiązania skarbu państwa, realizacja tych należności i zobowiązań oraz stwierdzenie wygaśnięcia lub zmniejszenia ich, musi być uzasadniona dowodem potwierdzającym te okoliczności rzeczywiste, które uprawniają do wykonania danej czynności.

Również zmiany w wysokości, przeznaczeniu i rozmieszczeniu kredytów budżetowych, muszą być uzasadnione dowodem rachunkowym.

Dowody rachunkowe wypełnia się dokładnie i czytelnie oraz sporządza się tak, żeby odpowiadały wymaganiom przepisów. Wszystkie dowody rachunkowe, stanowiące podstawy wpisów w księgach i kontotekach, powinny mieć numerację ciągłą, prowadzoną odrębnie według ksiąg oraz według tytułów budżetowych względnie rachunków. Jeden dowód rachunkowy może służyć jednocześnie na uzasadnienie kilku obrotów w jednej księdze. W tym wypadku otrzymuje on numer kolejny według pierwszego obrotu zaksięgowanego na jego podstawie; przy księgowaniu następnych obrotów, z tego dowodu, należy powołać się w odpowiedniej rubryce, na ten sam numer dowodu rachunkowego.

Dowody rachunkowe, będące jednocześnie drukami ścisłego zarachowania, mają ponadto odrębną numerację własną.

§ 58.

**Dokumenty
rachunkowo-
finansowe.**

§ 59.

**Dowody
rachunkowe.**

§ 60.

**Sporządza-
nie dowo-
dów rachun-
kowych.**

§ 61.

**Druki
ściśłego za-
rachowania.**

Druki ściśłego zarachowania rejestrują organa powołane do zaopatrywania w te druki oraz wszystkie władze i organa używające ich. Wydawanie druków ściśłego zarachowania odbywa się na podstawie pisemnego pokwitowania władzy (organu) odbierającej, zawierającego rodzaj, ilość, serję i numerację druków.

Osoba delegowana do odbioru druków ściśłego zarachowania powinna sprawdzić ilość, serję i numerację pobieranych blankietów.

Druki te należy przechowywać pod zamknięciem w kasach lub okutych skrzyniach.

W wypadku zaginięcia zeszytów lub pojedynczych blankietów druków ściśłego zarachowania, szef lub kierownik właściwego organu, względnie właściwy dowódca, zarządza natychmiast odpowiednie dochodzenia administracyjne i podejmuje kroki, w celu uniemożliwienia ewentualnego wykorzystania zaginionych blankietów, w myśl szczegółowych przepisów.

§ 62.

**Prowadzenie
ksiąg i kon-
totek.**

Księgi i kontoteki prowadzi się dokładnie, czytelnie, chronologicznie i bieżąco. Zaległości w przeprowadzaniu księgowania są niedopuszczalne. Okładka każdej księgi musi być zaopatrzona w podłużną pieczęć władzy, zawierać nazwę księgi, datę założenia i datę zamknięcia. Księgi i kontoteki powinny mieć skorowidze rachunków. Księgi stronicowane posiadają na każdej stronicy, oddzielny numer, księgi foljowane, dla każdych dwóch przeciwległych stronic, jeden i ten sam numer.

§ 63.

**Legalizacja
ksiąg i kon-
totek.**

W celu uzyskania ważności musi być każda księga numerowana, według stron, względnie foljo, przesnurowana i zalegalizowana, na ostatniej stronie, podpisem i pieczęcią lakową. Nie dotyczy to rejestrów i książek pomocniczych.

Przed podpisem osoby uprawnionej do legalizacji, umieszcza się klauzulę: „Niniejsza książka zawiera... stron pojedynczych... foljowanych”, poczem następuje podpis, data, i pieczęć.

Księgi dochodów budżetowych, kredytów i wydatków budżetowych, sum depozytowych i depozytów rzeczowych organów asygnujących — legalizują szefowie właściwych służb Ministerstwa Spraw Wojskowych, o ile szczegółowe przepisy nie postanawiają inaczej.

Księgi szefów służb Ministerstwa Spraw Wojskowych legalizuje, w zastępstwie I Wiceministra, — Szef Biura Ogólnoadministracyjnego.

§ 64.

Poprawki.

Wszelkie skrobania, wycierania i przerabianie cyfr lub treści, w dokumentach rachunkowych, są niedopuszczalne.

W razie omyłki należy liczby lub wyrazy omyłkowo zapisane przekreślić tak, aby to, co zostało przekreślone, można było odczytać, cyfry zaś i wyrazy właściwe należy napisać czernym atramentem nad cyframi, względnie wyrazami, skreślonemi. Każdą poprawkę powinna stwierdzić swoim podpisem, z podaniem daty poprawki, osoba odpowiedzialna za daną rachunkowość.

Pieczczęcią zaopatruje się:

- 1) upoważnienia,
- 2) stwierdzenia tożsamości podpisów,
- 3) uwierzytelnienia odpisów,
- 4) księgi legalizowane,
- 5) umowy,
- 6) zarządzenia i wnioski o uruchamianie tangencj szczegółowych, otwieranie, przekazywanie, przenoszenie i zamykanie kredytów,
- 7) asygnacje i talony,
- 8) sprawozdania rachunkowe,
- 9) orzeczenia cenzuralne.

Pisma służące do otwierania i zamykania kredytów budżetowych mają być zaopatrywane w pieczęć organu wydającego zlecenie i w oryginalne podpisy osób do tego uprawnionych.

Używanie faksymili do podpisywania zleceń kredytowych jest niedopuszczalne.

§ 65.

**Używanie
pieczęci
w dokumen-
tach rachun-
kowych.**

§ 66.

**Podpisy na
zleceniach
kredyto-
wych.**

ROZDZIAŁ VIII.

PRZECHOWYWANIE DOWODÓW RACHUNKOWYCH.

§ 67.
Przechowy-
wanie dowo-
dów rachun-
kowych.

Dowody rachunkowe przechowuje się w oddzielnych teczkach, według przynależności do danej księgi, ułożone i oznaczone w porządku numeracji oraz z podziałem według rachunków tej księgi.

Teczki mają być zaopatrzone w nalepki następującej treści:

- 1) nazwa organu (wypełnia się przez umieszczenie podłużnej pieczętki tego organu),
- 2) dowody rachunkowe do księgi... (nazwa księgi),
- 3) dział zaopatrzenia... (tytuły budżetowe),
- 4) okres budżetowy.

Dowody rachunkowe, służące jako uzasadnienie do sprawozdań rachunkowych, należy po zamknięciu każdego miesiąca zeszywać według porządku numeracji, tytułów budżetowych i miesięcy.

Termin przechowywania dowodów, uzasadniających sprawozdania rachunkowe, określają osobne rozporządzenia.

§ 68.
Dowody na
wydatki
organów
asygnują-
cych.

Organa dysponujące po wykonaniu cenzury obrotów organów asygnujących, podlegających cenzurze (Fin. 1 — § 116) i stwierdzeniu tej czynności przez przebicie każdego dowodu właściwą pieczętką (dziurkaczem), zwracają te dowody, w terminie do dnia 15 trzeciego miesiąca po sprawozdawczym, właściwym organom asygnującym, które je przechowują u siebie do dyspozycji kontroli przy wykazach szczegółowych, względnie spisach, w kolejnym porządku miesięcy.

§ 69.
Dowody na
wydatki
instytutów
badaw.

Poszczególne organa dysponujące, oraz Kierownik Administracji Pieniężnej M. S. Wojsk., w stosunku do właściwych instytutów badań, postępują z dowodami na wydatki tych instytutów w sposób przewidziany w przepisie Fin. 2 cz. IV rozdz. II.

Dowody te po cenzurze przechowują instytuty badań u siebie do dyspozycji kontroli.

CZĘŚĆ II.

Czynności związane z dysponowaniem.

ROZDZIAŁ I.

PRELIMINOWANIE.

Preliminarz budżetowy, pod względem układu, dzieli się na dwie grupy:

A. Administracja.

B. Przedsiębiorstwa.

Grupa A — rozpada się na dochody i wydatki zwyczajne i nadzwyczajne, ujęte w preliminarzu budżetowym, sporządzonym według obowiązującego schematu budżetu z objaśnieniami.

Grupa B — obejmuje w dochodach czysty zysk przedsiębiorstw państwowych w roku operacyjnym, w wydatkach zaś — dopłatę ze skarbu państwa za okres budżetowy.

Za podstawę do opracowania preliminarza budżetowego Ministerstwa Spraw Wojskowych służy instrukcja budżetowa, wydawana przez I Wiceministra Spraw Wojskowych, uwzględniająca, poza wytycznymi Ministra Skarbu, żądania II Wiceministra Spraw Wojskowych, Szefa Sztabu Głównego i Szefa Korpusu Kontrolerów.

II Wiceminister Spraw Wojskowych, Szef Sztabu Głównego i Szef Korpusu Kontrolerów, opracowują, na podstawie zatwierdzonego planu zamierzeń, żądania do preliminarza budżetowego i przesyłają je w terminie do dnia 1 kwietnia, poprzedzającego dany okres budżetowy, — I Wiceministrowi Spraw Wojskowych i organom dysponującym.

§ 70.

Układ
preliminarza.

§ 71.

Podstawy
do opracowania
preliminarza
budżetowego.

§ 72.

Żądania II
Wiceministra,
Szefa Sztabu
Głównego
i Szefa Korpusu
Kontrolerów.

§ 73.
Prace przygotowawcze organów dysponujących do preliminarza.

Organa dysponujące i równorzędne po otrzymaniu żądań II Wiceministra Spraw Wojskowych, Szefa Sztabu Głównego i Szefa Korpusu Kontrolerów, ustalają wysokość potrzebnych na ten cel kwot i przedstawiają je do dnia 15 kwietnia, poprzedzającego dany okres budżetowy, I Wiceministrowi Spraw Wojskowych, II Wiceministrowi Spraw Wojskowych i Szefowi Sztabu Głównego. — I wiceminister Spraw Wojskowych uzgadnia te zestawienia z II Wiceministrem, Szefem Sztabu Głównego i Szefem Korpusu Kontrolerów i ustala definitywną wysokość poszczególnych wydatków.

§ 74.
Instrukcja budżetowa.

I Wiceminister Spraw Wojskowych wydaje do dnia 1 maja, poprzedzającego dany okres budżetowy, — instrukcję budżetową, opracowaną przez Biuro Kontroli M. S. Wojsk., na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu, żądań II Wiceministra Spraw Wojskowych, Szefa Sztabu Głównego i Szefa Korpusu Kontrolerów, uprzednio już uzgodnionych oraz ustalonych ogólnych ram dla budżetu Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 75.
Opracowanie preliminarza przez organa dysponujące.

Organa dysponujące, po otrzymaniu instrukcji budżetowej, opracowują na zasadach w niej podanych, w tytułach budżetowych, którymi dysponują, preliminarz budżetowy i przesyłają go do dnia 1 czerwca, poprzedzającego dany okres budżetowy, I Wiceminister Spraw Wojskowych, za pośrednictwem Biura Kontroli w 5 egzemplarzach oraz po 1 egzemplarzu — wprost II Wiceministrowi Spraw Wojskowych i Szefowi Sztabu Głównego.

§ 76.
Preliminarz przedsiębiorstw.

Przedsiębiorstwa państwowe opracowują preliminarz budżetowy, w porozumieniu z właściwymi organami dysponującymi, na podstawie i w ramach instrukcji budżetowej.

Terminy przedstawiania I Wiceministrowi Spraw Wojskowych projektu preliminarza przedsiębiorstw — są analogiczne, jak dla organów dysponujących.

Prócz projektu preliminarza, przedsiębiorstwa państwowe przedstawiają zatwierdzone bilanse skrócone, za ubiegły rok operacyjny, w terminach ustalonych corocznie osobnem zarządzeniem I Wiceministra Spraw Wojskowych, niepóźniej jednak, niż do dnia 1 września, poprzedzającego dany okres budżetowy.

§ 77.
Sprawdzenie i rozpatrzenie preliminarza budżetowego przez Korpus Kontrolerów.

I Wiceminister Spraw Wojskowych (Biuro Kontroli), po zebraniu całego preliminarza budżetowego, przesyła go do właściwych grup Korpusu Kontrolerów — do rozpatrzenia. Rezultaty badań nad preliminarzem, Szef Korpusu Kontrolerów przesyła, wraz ze swymi spostrzeżeniami, I Wiceministrowi Spraw Wojskowych do dnia 15 czerwca, poprzedzającego dany okres bu-

dżetowy. W tym samym terminie Szef Korpusu Kontrolerów podaje do wiadomości II Wiceministra Spraw Wojskowych, Szefa Sztabu Głównego oraz zainteresowanych organów dysponujących, dotyczące ich, wyciągi ze swego sprawozdania.

Uzgodnienie sprawdzonego preliminarza następuje w terminie do dnia 1 lipca, poprzedzającego dany okres budżetowy, w drodze konferencji, między obu wiceministrami spraw wojskowych, Szefem Sztabu Głównego oraz zainteresowanymi organami dysponującymi, przy współudziale Szefa Korpusu Kontrolerów. Uzgodniony preliminarz podlega aprobacie Ministra Spraw Wojskowych.

§ 78.
Uzgodnienie
preliminarza.

Ogólne zestawienie preliminarza budżetowego Ministerstwa Spraw Wojskowych, po ostatecznem uzgodnieniu, uskutecznia I Wiceminister Spraw Wojskowych (Biuro Kontroli) i przesyła do Ministerstwa Skarbu, w terminie przez nie ustalonym, oraz po 1 egzemplarzu — do II Wiceministra Spraw Wojskowych, Szefa Sztabu Głównego i Szefa Korpusu Kontrolerów.

§ 79.
Zestawienie
preliminarza.

I Wiceminister Spraw Wojskowych (Biuro Kontroli) uzgadnia preliminarz budżetowy z Ministerstwem Skarbu, poczem przedstawia go do zatwierdzenia Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 80.
Uzgodnienie
preliminarza
z Min.
Skarbu.

Drukowanie preliminarza dokonywa Ministerstwo Skarbu, przy współudziale Biura Kontroli M. S. Wojsk.

§ 81.
Drukowanie
preliminarza.

Biuro Kontroli M. S. Wojsk. przygotowuje, w porozumieniu z właściwymi organami Ministerstwa Spraw Wojskowych, materiały, potrzebne do wyjaśnień i uzasadnień preliminarza budżetowego przed władzami ustawodawczymi.

§ 82.
Materiał
do obrony
preliminarza.

Uchwalony przez władzę ustawodawczą preliminarz budżetowy, po ogłoszeniu go w Dzienniku Ustaw R. P., zyskuje moc ustawy i staje się obowiązującym budżetem na właściwy okres budżetowy.

§ 83.
Uchwalenie
budżetu.

§ 84.

Zmiany
w budżecie
(virement
budżetowe).

Jako zmiany w budżecie należy rozumieć:

- a) przeniesienie kredytów budżetowych z budżetu zwyczajnego na nadzwyczajny i odwrotnie,
- b) z jednego działu budżetowego na inny dział budżetowy, w budżecie zwyczajnym i nadzwyczajnym,
- c) z jednego paragrafu na drugi paragraf, w tym samym dziale budżetowym.

Zmiany takie nazywają się virement budżetowe.

Upoważnienie do przenoszenia kredytów budżetowych zawiera każdorazowa ustawa skarbową.

§ 85.

Prowizorium
budżetowe.

W wypadku nieuchwalenia, w oznaczonym terminie, przez władzę ustawodawczą, budżetu na następny okres budżetowy, zostaje przez nią uchwalona ogólna suma wydatków na okres prowizorium.

Prowizorja takie mogą być uchwalane i na dalsze okresy. Uchwalony, w czasie późniejszym, budżet, obejmuje i wydatki za czas prowizorium.

Podział prowizorium na poszczególne działy i paragrafy, jak również sposób wydatkowania, określa zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 86.

Nieuchwale-
nie budżetu
i prowizo-
rium przez
władzę usta-
wodawczą.

W razie, gdy władza ustawodawcza nie uchwali budżetu, ani też prowizorium, w terminie oznaczonym konstytucją, Prezydent Rzeczypospolitej ogłasza budżet jako ustawę, w brzmieniu przedłożenia rządowego.

Jeżeli władza ustawodawcza jest rozwiązana, a budżet lub prowizorium budżetowe, na czas do zebrania się nowej władzy ustawodawczej, nie są uchwalone, obowiązuje budżet okresu ubiegłego — do czasu uchwalenia przez nową władzę ustawodawczą prowizorium budżetowego (Dz. U. R. P. Nr. 44/21 i Dz. U. R. P. Nr. 78/26).

Sposób działania organów dysponujących i równorzędnych, reguluje, w tym wypadku, osobne zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

ROZDZIAŁ II.

REALIZACJA BUDŻETU. — TANGENTY MIESIĘCZNE.

Opracowanie planu realizacji budżetu rozpada się na dwie zasadnicze fazy:

- 1) opracowanie projektu planu realizacji budżetu, na podstawie przedłożenia rządowego,
- 2) opracowanie planu realizacji, na podstawie uchwalonego budżetu (względnie prowizorium budżetowego).

Organa dysponujące opracowują projekty otwierania, przewidzianych preliminarzem, kredytów (szczegółowych tangent) w poszczególnych miesiącach okresu budżetowego, według pozycji wyszczególnionych w preliminarzu (przedłożenie rządowe z objaśnieniami).

Projekty te obejmują, w pierwszej kolejności, każdomiesięczne wydatki nieprzesuwalne w danych miesiącach.

Zestawienia projektowanego każdomiesięcznie otwierania kredytów (tangent szczegółowych) przedstawiają organa dysponujące I Wiceministrowi Spraw Wojskowych, za pośrednictwem Biura Kontroli, do dnia 10 stycznia, poprzedzającego dany okres budżetowy.

Biuro Kontroli M. S. Wojsk. zestawia projekt ogólnych tangent miesięcznych Ministerstwa Spraw Wojskowych i uzgadnia ten projekt z Ministerstwem Skarbu.

I Wiceminister Spraw Wojskowych aprobuje wysokość szczegółowych tangent miesięcznych i zawiadamia o tem organa dysponujące, za pośrednictwem Biura Kontroli M. S. Wojsk., w terminie do dnia 20 stycznia, poprzedzającego dany okres budżetowy.

Na podstawie zaaprobowanych tangent szczegółowych, organa dysponujące przepracowują projekt planu realizacji budżetu i przesyłają go I Wiceministrowi Spraw Wojskowych (Biuru Kontroli) do dnia 15 lutego, poprzedzającego dany okres budżetowy.

Zaaprobowany przez I Wiceministra Spraw Wojskowych, w terminie do dnia 5 marca, poprzedzającego dany okres budże-

§ 87.

Fazy opracowania planu realizacji budżetu.

§ 88.

Opracowanie i aprobowanie projektu planu realizacji budżetu.

towy przepracowany projekt planu realizacji budżetu, stanowi dla organów dysponujących podstawę realizacji zamierzeń, przewidzianych tym planem i otwarć kredytów na dany okres budżetowy.

§ 89.
Opracowanie i zatwierdzenie planu realizacji.

Po uchwaleniu budżetu (względnie prowizorium budżetowego) I Wiceminister Spraw Wojskowych (Biuro Kontroli), zawiadamia zainteresowane organa dysponujące o poszczególnych zmianach w preliminarzu. Organa dysponujące wprowadzają te zmiany w projekcie planu realizacji budżetu, po uprzednim uzgodnieniu ich z Biurem Kontroli M. S. Wojsk. i przedstawiają, w ostatecznej formie, do zatwierdzenia Ministrowi Spraw Wojskowych, za pośrednictwem I Wiceministra Spraw Wojskowych.

§ 90.
Zmiany w planie realizacji w czasie wykonania budżetu.

W wypadku gdy organ dysponujący nie może zrealizować całkowicie lub częściowo pewnego zamierzenia, objętego zatwierdzonym planem realizacji, względnie w wypadku nieuchwalenia budżetu, objętego projektem planu realizacji, — zawiadamia o tem I Wiceministra Spraw Wojskowych, za pośrednictwem Biura Kontroli. Ponadto zawiadamia również II Wiceministra Spraw Wojskowych, względnie Szefa Sztabu Głównego, o ile zamierzenie odnosi się do ich żądań.

Zwolnioną, w ten sposób, kwotą dysponuje Minister Spraw Wojskowych.

§ 91.
Zmiany w ogólnych tangentach miesięcznych.

Zwiększenie lub zmniejszenie ogólnych tangent miesięcznych Ministerstwa Spraw Wojskowych, w poszczególnych miesiącach okresu budżetowego, może być dokonane na podstawie porozumienia Ministra Spraw Wojskowych z Ministrem Skarbu.

§ 92.
Zmiany w szczegółowych tangentach miesięcznych.

Zmniejszenie lub zwiększenie szczegółowych tangent miesięcznych, w granicach ogólnych tangent miesięcznych Ministerstwa Spraw Wojskowych, ustala I Wiceminister Spraw Wojskowych.

§ 93.
Zużytkowanie niewykorzystanych tangent miesięcznych.

Pozostałości kredytów, z faktycznej tangenty szczegółowej poprzedniego miesiąca, mogą być wydatkowane w następnych miesiącach okresu budżetowego, przez zwiększenie tangent szczegółowych, na zasadzie rozkazu Ministra Spraw Wojskowych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu (patrz Fin. 1 — § 110).

W wypadkach: 1) przeprowadzenia zmian zamierzeń, 2) vi-
rement budżetowego (w myśl Fin. 1 — § 84), oraz 3) zwiększenia
lub zmniejszenia szczegółowych tangent miesięcznych, organa
dysponujące i Biuro Kontroli M. S. Wojsk. przeprowadzają
zmiany w planach, względnie projektach, planu realizacji bud-
żetu.

Nadzór nad wykorzystaniem zatwierdzonych tangent szcze-
gółowych, w ramach ogólnych tangent miesięcznych Minister-
stwa Spraw Wojskowych, wykonuje I Wiceminister Spraw Woj-
skowych, przy pomocy Biura Kontroli M. S. Wojsk.

§ 94.

**Aktualizacja
projektu
(planu)
realizacji
budżetu.**

§ 95.

**Nadzór nad
wykorzysta-
niem tangent
miesięcz-
nych.**

ROZDZIAŁ III.

GOSPODARKA KREDYTAMI BUDŻETOWEMI NA SZCZEBLU MINISTERSTWA SPRAW WOJSKOWYCH.

§ 96.
Zakres
gospodarki
kredytami
budżeto-
wemi na
szczeblu
M. S. Wojsk.

Gospodarka kredytami budżetowymi na szczeblu Ministerstwa Spraw Wojskowych, polega na regulowaniu wysokości i przeznaczeniu kredytów, użytkowanych przez organa asygnujące. W szczególności należą tu czynności związane z uruchamianiem tangenty ogólnych i szczegółowych, z otwieraniem i zamknięciem kredytów budżetowych organom asygnującym, przez organa dysponujące oraz z przenoszeniem kredytów budżetowych (virement).

§ 97.
Organa
wykonu-
jące gospo-
darkę kredy-
tami budże-
towemi.

Gospodarka kredytami budżetowymi należy do obowiązków organów dysponujących, które wykonywują ją, każdy w swoim zakresie, w myśl obowiązujących przepisów i rozkazów Ministra Spraw Wojskowych.

§ 98.
Nadzór nad
gospodarką
kredytami
budżeto-
wemi.

Nadzór nad całokształtem gospodarki kredytami budżetowymi wykonywa, w imieniu Ministra Spraw Wojskowych, Biuro Kontroli.

Nadzór ten polega:

- 1) na czuwaniu, aby gospodarka kredytami poszczególnych organów dysponujących była zgodna z planem realizacji budżetu (projektem planu realizacji) i obowiązującymi przepisami;
- 2) na uzgadnianiu zapotrzebowań kilku organów dysponujących, w granicach tangenty ogólnej Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 99.
Podstawa
gospodarki
kredytami
budżeto-
wemi.

Gospodarka kredytami budżetowymi opiera się na planie realizacji budżetu, a w wypadkach określonych (Fin. 1 — §§ 85 i 86) — na projekcie planu realizacji budżetu.

Organa dysponujące oraz Biuro Kontroli M. S. Wojsk. są obowiązane, przed wydaniem jakichkolwiek zarządzeń związa-

nych z gospodarką kredytami budżetowemi, a mogących wpłynąć na zmianę planu realizacji budżetu (jego projektu), — zaktualizować uprzednio, we właściwy sposób, (Fin. 1 — § 94) plan realizacji budżetu (jego projekt). Wszelkie zapotrzebowania, czy wnioski, organów asygnujących, nieobjęte planem realizacji budżetu (jego projektu), mogą być uwzględnione tylko po uzyskaniu na to decyzji Ministra Spraw Wojskowych (I Wiceministra), modyfikującej odpowiednio plan realizacji budżetu (jego projekt).

Każdy organ dysponujący Ministerstwa Spraw Wojskowych ma odrębne konto (rachunek) na tangente szczegółową w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

W związku z tem, wszelkie kredyty otwierane dla organów asygnujących w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, względnie w izbach (kasach) skarbowych, przeprowadza się z tego konta — na konta organów asygnujących, otwarte w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, względnie w izbach (kasach) skarbowych. Kredyty otwarte w ten sposób, są prowadzone w tych instytucjach według organów dysponujących, z podziałem na działy i paragrafy budżetowe.

Organa dysponujące przedstawiają I Wiceministrowi Spraw Wojskowych (Biuru Kontroli), w terminie do dnia 15 poprzedniego miesiąca, meldunek o ewentualnie proponowanych przez siebie zmianach w planie realizacji budżetu (lub jego projekcie) i wynikającej stąd zmianie zapotrzebowania kredytów na miesiąc następny.

I Wiceminister Spraw Wojskowych zawiadamia Ministerstwo Skarbu, w terminie do dnia 20 poprzedniego miesiąca, o wysokości tangenty ogólnej, potrzebnej dla Ministerstwa Spraw Wojskowych na miesiąc następny.

W razie uzgodnionego z Ministrem Spraw Wojskowych, zwiększenia lub zmniejszenia, przez Ministra Skarbu, zapotrzebowanej tangenty ogólnej Ministerstwa Spraw Wojskowych na miesiąc następny, — I Wiceminister Spraw Wojskowych zawiadamia organa dysponujące, do dnia 22 poprzedniego miesiąca, o wysokości faktycznych tangent szczegółowych na miesiąc następny.

Miesięczne, faktyczne, tangenty szczegółowe dla organów dysponujących uruchamia, na dany miesiąc, I Wiceminister Spraw Wojskowych (Biuro Kontroli) w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, na koncie właściwego organu dysponującego, w terminie do dnia 25 poprzedniego miesiąca.

§ 100.

Konta
(rachunki)
organów
dysponujących
w Centralnej Księgowości
Ministerstwa
Skarbu.

§ 101.

Sposób
ustalenia
miesięcz-
nych fak-
tycznych
tangent
szczegóło-
wych.

§ 102.

Uruchamia-
nie tangent
szczegóło-
wych.

§ 103.
Otwarcie
kredytów
na wydatki
stałe.

Organ dysponujący zwraca się do Ministerstwa Skarbu o otwarcie dla organów asygnujących kredytów na wydatki stałe, normalnego utrzymania wojska, — jak na przykład: na uposażenie, wyżywienie, w następnym miesiącu — w terminie do dnia 20 poprzedniego miesiąca, na poczet faktycznej, miesięcznej, tangenty szczegółowej.

Otwierane w tym terminie kredyty na wydatki stałe, nie mogą, w żadnym wypadku, przekraczać projektowanej, miesięcznej, tangenty szczegółowej.

Zaliczenie wydatku do kategorii wydatków stałych, normalnego utrzymania wojska, określają zarządzenia wydane stosownie do potrzeby (každorazowo lub na ustalony okres czasu) przez I Wiceministra Spraw Wojskowych (Biuro Kontroli), w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 104.
Otwieranie
kredytów
dla organów
asygnują-
cych.

Otwieranie kredytów w Centralnej Księgowości (w izbach, kasach skarbowych) Ministerstwa Skarbu dla organów asygnujących, przeprowadzają organa dysponujące, w ramach miesięcznej, faktycznej, tangenty szczegółowej, przez zwrócenie się do Ministerstwa Skarbu o otwarcie ze swego konta tangenty szczegółowej, na rzecz danego organu asygnującego, odpowiedniej części kredytu, według tytułów budżetowych.

§ 105.
Procedura
otwierania
kredytów.

Przy otwieraniu kredytów w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, względnie w jednej izbie lub kasie skarbowej, organ dysponujący przesyła do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, wypełnione tylko na pierwszej stronie, pismo według wzoru Nr. 1, w dwóch egzemplarzach. Pierwszy egzemplarz tego pisma zatrzymuje Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu u siebie, na drugim zaś — umieszcza, na odwrotnej stronie, zarządzenie otwarcia kredytu i przesyła do właściwej izby lub kasy skarbowej. W wypadku otwarcia kredytu w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, oba egzemplarze zatrzymuje Centralna Księgowość.

Przy otwieraniu kredytów w kilku izbach, względnie kilku kasach skarbowych, podległych jednej izbie skarbowej, organ dysponujący przesyła do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu pismo, według wzoru Nr. 2 lub Nr. 3, w jednym egzemplarzu i dołącza do niego, po jednym egzemplarzu, pisma, według wzoru Nr. 1 dla każdej izby, względnie kasy skarbowej.

Przy otwieraniu kredytów w kasach skarbowych, należących do dwóch, lub więcej, okręgów izb skarbowych, organ dysponujący sporządza pisma, według wzoru Nr. 3, w jednym egzemplarzu, osobno dla każdego okręgu izby skarbowej i pisma te

wraz z załącznikami, sporządzonemi według wzoru Nr. 1, w jednym egzemplarzu, przesyła Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu z zestawieniem, obejmującym ogólne sumy kredytów dla każdego okręgu izby i dla wszystkich okręgów izb razem (wzór Nr. 2).

Organ dysponujący, na podstawie meldunków organów asygnujących o przekazaniu kredytu innym organom asygnującym, przeprowadza odpowiednie zmiany w swojej ogólnej księdze kredytów budżetowych i zawiadamia o tem Biuro Kontroli M. S. Wojsk., w celu przeprowadzenia zmian w ewidencji.

§ 106.
Rachunkowość zmian, wskutek przekazywania kredytów.

Zamknięcie kredytu, otwartego organom asygnującym, następuje w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, względnie w izbie (kasie) skarbowej, z jednoczesnem zwiększeniem, o sumę zamkniętego kredytu, rachunku tangenty szczegółowej organu dysponującego w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu. Zamknięcie i przekazanie kredytu, przeprowadza organ dysponujący, zapomocą pism według wzorów Nr. 1 i 4.

§ 107.
Zamknięcie kredytów.

Zamknięcie kredytu na jednych tytułach budżetowych i otwarcie na drugih, wywołane zmianami terminu wykonania zamierzeń, lub zmianami samych zamierzeń, a nie powodujące zmian w budżecie (w prowizorium budżetowym), względnie w preliminarzu budżetowym, według przedłożenia rządowego, mają charakter sprostowań otwarcia kredytów.

Organa asygnujące zgłaszają organom dysponującym, w terminie do dnia 8 każdego miesiąca, przewidywane pozostałości z kredytów przydzielonych im na ten miesiąc. Zgłoszone organom dysponującym, przewidywane pozostałości kredytów, nie mogą być angażowane przez organa asygnujące, do czasu wydania odpowiednich zarządzeń przez organa dysponujące. W tym samym terminie, to jest do dnia 8 każdego miesiąca, zgłaszają organa asygnujące, organom dysponującym, braki kredytów budżetowych, potrzebnych do końca miesiąca.

§ 108.
Zmiany kredytów otwartych organom asygnującym przez organa dysponujące.

Organa dysponujące uzupełniają, organom asygnującym, miesięczne kredyty do dnia 12-go każdego miesiąca, z pozostałości tangenty szczegółowej, przydzielonej organom dysponującym na dany miesiąc, względnie z pozostałości kredytów, przydzielonych innym organom asygnującym na dany miesiąc. W tym celu organa dysponujące otwierają kredyty organom asygnującym, ze swego rachunku tangenty szczegółowej, względnie

polecają organom asygnującym przekazanie kredytów z jednych izb (kas) skarbowych — do innych. Reszta nadwyżek kredytów w organach asygnujących, podlega zamknięciu na zarządzenie organów dysponujących, z jednoczesnem ich wpisaniem na rachunek tangenty szczegółowej tychże organów dysponujących.

§ 109.
Zmiana
tangent
szczegóło-
wych.

Organa dysponujące zgłaszają I Wiceministrowi Spraw Wojskowych (Biuro Kontroli), w terminie do dnia 18 każdego miesiąca, przewidywane w tym miesiącu, pozostałości lub uzasadnione braki kredytów. Zgłoszone, przewidywane, pozostałości kredytów, nie mogą być angażowane przez organa dysponujące, do czasu wydania zarządzeń przez I Wiceministra Spraw Wojskowych.

I Wiceminister Spraw Wojskowych (Biuro Kontroli), na podstawie zgłoszeń organów dysponujących, zatwierdza, w terminie do dnia 20 każdego miesiąca, zmiany miesięcznych, faktycznych, tangent szczegółowych i przeprowadza je na rachunkach tangent szczegółowych organów dysponujących, traktując te zmiany — jako pilne. Jednocześnie organa dysponujące, którym zwiększono tangenty szczegółowe, zlecają Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu otwarcie kredytu dla organów asygnujących (Fin. 1 — §§ 104, 105). Zmiany te powinny być zaktualizowane w planie realizacji budżetu (jego projekcie).

§ 110.
Zużytkowa-
nie kredytu
z niewyczer-
panych tan-
gent szcze-
gółowych.

Organa dysponujące przedstawiają I Wiceministrowi Spraw Wojskowych (Biuro Kontroli), w terminie do dnia 20 każdego miesiąca, wnioski zużycia pozostałości tangenty szczegółowej, przydzielonej im na poprzedni miesiąc.

Biuro Kontroli M. S. Wojsk. sporządza, w terminie do dnia 22 każdego miesiąca, zestawienie wyczerpania tangenty Ministerstwa Spraw Wojskowych za miesiąc poprzedni. Na tej podstawie, oraz na podstawie wniosków organów dysponujących przedstawia Biuro Kontroli M. S. Wojsk. — I Wiceministrowi Spraw Wojskowych, projekt wydatkowania pozostałości kredytów z tangenty poprzedniego miesiąca. I Wiceminister Spraw Wojskowych, po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu, zawadamia organa dysponujące o sposobie zużytkowania tych pozostałości.

Gospodarkę kredytami na szczeblu Ministerstwa Spraw Wojskowych w ostatnim miesiącu okresu budżetowego, reguluje każdoroczne zarządzenie I Wiceministra Spraw Wojskowych.

§ 111.
Gospodarka
kredytami
na szczeblu
M. S. Wojsk.
w ostatnim
miesiącu
okresu bu-
dżetowego.

Biuro Kontroli M. S. Wojsk. prowadzi centralną ewidencję kredytów w ogólnej księdze kredytów budżetowych (wzór Nr. 5).

W tym celu wszystkie oryginalne pisma organów, dysponujących, dotyczące otwierania, zamykania oraz sprostowań, otwarć kredytów, przed przesłaniem ich do Ministerstwa Skarbu muszą otrzymać w Biurze Kontroli M. S. Wojsk. właściwy numer wpisu do księgi (wzór Nr. 5). Czynności Biura Kontroli M. S. Wojsk. związane z prowadzeniem tej ewidencji, nie mogą trwać dłużej niż dwa dni, a w wypadkach pilnych, powinny być załatwione w tym samym dniu.

§ 112.
Centralna
ewidencja
kredytów
w Minister-
stwie Spraw
Wojsko-
wych.

§ 113.
Zakres
czynności
organów
dysponują-
cych.

§ 114.
Otwieranie
kredytów
na szczeblu
organów
dysponują-
cych.

§ 115.
Zakres
czynności
organów
dysponują-
cych.

CZĘŚĆ III.

Cenzura i analiza.

ROZDZIAŁ I.

CENZURA SPRAWOZDAŃ ORGANÓW ASYGNUJĄCYCH O ICH OBROTACH WŁASNYCH.

Cenzura, wykonywana przez organa dysponujące, polega na formalno-rachunkowym i rzeczowym sprawdzaniu dowodów rachunkowych (np. umowy, zamówienia lub ich odpisy, talony asygnacji, faktury, protokoły odbioru, deklaracje płatnicze, rachunki i t. p.) oraz porównywaniu ich zgodności z innymi częściami składowymi sprawozdań rachunkowych.

Organa dysponujące są obowiązane do wykonywania cenzury sprawozdań rachunkowych o obrotach organów asygnujących omówionych w § 115 (Fin. 1), w zakresie uregulowanym niniejszym przepisem oraz załącznikiem do tegoż Nr. 1.

Za obroty organów asygnujących, podlegające cenzurze, wykonywanej przez organa dysponujące, w odniesieniu do organów zaopatrzenia materiałowego, należy uważać wszelkie przychody i wypłaty otrzymane, względnie uskutečněnione, przez organa asygnujące, z tytułu dokonanych zakupów (zawartych umów, zakupów bezpośrednich) i odbiorów, bądź też zlecone do otrzymania, względnie uskutečněnienia, ich organom wykonawczym (podległym instytucjom).

W odniesieniu do kierowników administracji pieniężnej, za obroty, podlegające cenzurze przez organa dysponujące, należy uważać wypłaty dokonane przez nich z innych części budżetu, a więc: 1) pensje za order virtuti militari, 2) odprawy pośmiertne, 3) koszty przesiedlenia emerytów i t. d.

§ 116.
Cenzura pod
względem
formalno-
rachunko-
wym.

§ 117.
Cenzura pod
względem
rzeczowym.

§ 113.
Zakres
cenzury
organów
dysponują-
cych.

§ 114.
Obowiązek
wykonywa-
nia cenzury
przez organa
dysponujące.

§ 115.
Obroty
organów
asygnują-
cych, podle-
gające
cenzurze.

§ 116.
Cenzura pod
względem
formalno-
rachunko-
wym.

Cenzura pod względem formalno-rachunkowym polega na sprawdzeniu:

- 1) czy wszystkie dochody i wydatki są wyczerpująco uzasadnione dowodami rachunkowymi,
- 2) czy dowody rachunkowe odpowiadają warunkom przewidzianym w przepisach służbowych, oraz czy nie budzą one wątpliwości, co do zawartych w nich danych,
- 3) czy obliczenia w dowodach rachunkowych nie zawierają błędów lub niedozwolonych poprawek.

§ 117.
Cenzura pod
względem
rzeczowym.

Cenzura pod względem rzeczowym polega na sprawdzeniu:

A. Co do przychodów budżetowych:

- 1) czy objęto rachunkowością wszystkie należności przypadające do ściągnięcia skarbowi państwa,
- 2) czy opłaty skarbowe pobrano w należytej wysokości i czy we właściwych terminach wniesiono je do kas skarbowych,
- 3) czy źródła dochodów budżetowych dostatecznie wyzyskano,
- 4) czy wpływy, z tytułu dochodów budżetowych, zarachowano na właściwe tytuły budżetowe.

B. Co do wydatków budżetowych:

- 1) czy umowy, zawierane przez organa zaopatrzenia materiałowego, należały do ich zakresu działania, oraz czy umowy te zostały zawarte w sposób przewidziany w przepisach,
- 2) czy ceny zakupywanych materiałów, lub umówionych robót, były godziwe i odpowiadały warunkom koniunktury rynkowej w miejscu, i w czasie, zawierania umowy,
- 3) czy przy zawieraniu umów kierowano się zasadami oszczędności i gospodarności,
- 4) czy czas i miejsce zawierania umowy były umotywowane przewidywaniami, opartymi na istotnych warunkach rynkowych,
- 5) czy kolejność zakupów i zamówień była usprawiedliwiona potrzebami i warunkami gospodarczymi,
- 6) czy udzielone zaliczki na roboty i dostawy, posiadają dostateczne usprawiedliwienie,
- 7) czy wypłaty z kredytów budżetowych uskutecznilo celowo i zgodnie z obowiązującymi przepisami, zarządzeniami oraz umowami,
- 8) czy na zabezpieczenie wykonania umów i udzielonych zaliczek, pobrano i zapewniono odpowiednie gwarancje materialne,

- 9) czy wydatki zarachowano na właściwe tytuły budżetowe,
- 10) czy pobrano procenty, kaucje i ewentualne kary umowne,
- 11) czy dowody rachunkowe, uzasadniające wypłaty, za wykonane roboty lub dostarczone materiały, zawierają potwierdzenie odbioru tych robót i materiałów, oraz potwierdzenie wpisu do odpowiednich ksiąg materiałowych,
- 12) czy rozrachunek między organami asygnującymi, przewidziany w Fin. 2, następuje prawidłowo i terminowo.

C. Co do funduszków specjalnych i sum depozytowych.

- 1) Czy objęto rachunkowością wszystkie należności przypadające do ściągnięcia,
- 2) czy wpływy i wydatki funduszków specjalnych, uskuteczcono w granicach zakresu działania organów asygnujących,
- 3) czy obroty funduszami specjalnymi i sumami niebudżetowymi prawidłowo zarachowano,
- 4) czy obroty sumami niebudżetowymi i funduszami specjalnymi, odpowiadają postanowieniom przepisów służbowych.

Wynikiem cenzury obrotów organów asygnujących, podlegających cenzurze przez organa dysponujące, może być:

- 1) uznanie wszystkich wydatków, albo
- 2) częściowe uznanie, z jednoczesnem częściowem zawieszeniem, albo
- 3) częściowe uznanie, z jednoczesnem częściowem zawieszeniem i częściowem nieuznaniem, albo
- 4) całkowite zawieszenie wszystkich wydatków, albo też
- 5) częściowe zawieszenie i częściowe nieuznanie.

Wyniki cenzury ujmują organa dysponujące w formę orzeczeń cenzuralnych, które należy sporządzać według wzoru Nr. 6 i 7 i w sposób wskazany w załączniku Nr. 1 do niniejszego przepisu.

Orzeczenia cenzuralne mają być zaopatrzone w pieczęć organu cenzurującego i podpis szefa, względnie kierownika właściwego organu.

Organa dysponujące sporządzają orzeczenia cenzuralne w trzech egzemplarzach, z których — egzemplarz oryginalny, przesyłają zainteresowanym organom asygnującym; jeden z odpisów, zatrzymują u siebie, drugi zaś — dołączają do swych miesięcznych sprawozdań rozrachunkowych, przesyłanych do Biura Kontroli M. S. Wojsk.

§ 118.
Wyniki
cenzury.

§ 119.
Orzeczenia
cenzuralne.

ROZDZIAŁ II.

ANALIZA SPRAWOZDAŃ RACHUNKOWYCH ORGANÓW ASYGNUJĄCYCH.

§ 120.
Zakres
analizy
sprawozdań
rachunko-
wych.

Analizie podlegają obroty jednostek i instytucyj, zaopatrywanych przez organa asygnujące w pieniądze, ujęte w miesięcznych sprawozdaniach rachunkowych oraz rocznych zamknięciach rachunkowych, o ile obroty te nie podlegają cenzurze w myśl § 115 (Fin. 1).

Dowodów rachunkowych na obroty, podlegające analizie, nie dołącza się do sprawozdań, jednak organ, przeprowadzający analizę, może, w wyjątkowych wypadkach, zażądać dodatkowego przedstawienia potrzebnych dowodów.

§ 121.
Obowiązek
wykonywa-
nia analizy
przez organa
dysponujące.

Organa dysponujące są obowiązane do przeprowadzania analizy sprawozdań rachunkowych, podległych im organów asygnujących, odnośnie do obrotów określonych w § 120 (Fin. 1).

§ 122.
Przeprowa-
danie ana-
lizy mie-
sięcznych
sprawozdań
rachunko-
wych.

Przeprowadzenie analizy polega na badaniu stosunku sprawozdań rachunkowych organów asygnujących — do obowiązujących ustaw, rozporządzeń, zarządzeń, przepisów służbowych i instrukcyj, a w szczególności na badaniu:

- 1) czy sprawozdania rachunkowe są przedstawiane we właściwym terminie,
- 2) czy sprawozdania rachunkowe są podpisane przez osoby obowiązane do ich przedstawiania,
- 3) czy sprawozdania rachunkowe zawierają wszystkie części składowe należycie ugrupowane,
- 4) czy obliczenia w sprawozdaniu nie zawierają błędów lub niedozwolonych poprawek,
- 5) czy należycie przewidywano, we wnioskach, źródła dochodów budżetowych,
- 6) czy należycie wyzyskano źródła tych dochodów,

- 7) czy przedstawione, w sprawozdaniach rachunkowych, wykonanie budżetu, odpowiada szczegółowemu planowi wykonania (realizacji) budżetu,
- 8) czy wykonanie budżetu, przedstawione w sprawozdaniach rachunkowych, jest zgodne ze sprawozdaniami o postępie realizacji budżetu, przewidzianymi w § 149 (Fin. 1),
- 9) czy kredyty budżetowe, wyszczególnione w sprawozdaniach rachunkowych, odpowiadają kredytom otwartym, zamkniętym i przekazanym,
- 10) czy wykonanie budżetu odpowiada obrotom materiałowym,
- 11) czy wysokość funduszy obrotowych odpowiada istotnym potrzebom jednostek administracyjnych,
- 12) czy zaliczki, udzielone instytucjom, zaopatrywanym w pieniądze przez organa asygnujące, odpowiadają faktycznym potrzebom, oraz czy na rachunkach bieżących nie przechowuje się zbędnych funduszy,
- 13) czy, i o ile, nastąpiło dodatkowe usprawiedliwienie poprzednio zawieszonych wydatków,
- 14) czy cenzura organu asygnującego, w stosunku do sprawozdań jednostek zaopatrywanych w pieniądze przez ten organ, została wykonana zgodnie z przepisami i czy wydatki, ocenzone przez organ asygnujący, należały do zakresu działania jednostek zaopatrywanych w pieniądze,
- 15) czy sprawozdania i wyciągi, zawierające obroty w kasach skarbowych (izbach), posiadają klauzulę izb (kas) skarbowych o dokonaniem uzgodnienia.

Analizę zamknięć rocznych reguluje osobna instrukcja, wydana przez I Wiceministra Spraw Wojskowych.

§ 123.
Analiza
rocznych
zamknięć.

Wyniki przeprowadzonej analizy sprawozdań rachunkowych organów asygnujących — wyrażać się mają:

§ 124.
Wyniki
analizy.

- 1) w stwierdzeniu prawidłowości obrotów finansowych, podlegających analizie,
- 2) w dokładnym określeniu ogólnej sumy dochodów i wydatków budżetowych jednostek, zaopatrywanych w pieniądze przez organa asygnujące danej służby, w okresie sprawozdawczym,
- 3) w stwierdzeniu wykonywania i stosowania się do szczegółowego planu wykonania (realizacji) budżetu,

4) w stwierdzeniu, na podstawie odpisów orzeczeń cenzuralnych, prawidłowego wydania orzeczenia cenzuralnego przez organa asygnujące.

Wyniki analizy stanowią uzupełnienie do wyniku cenzury, przeprowadzonej przez organa dysponujące, dając, w łączności z temi wynikami, całokształt obrotów finansowych danej służby.

§ 125.
Orzeczenia
sprawo-
zdawcze.

Wyniki analizy ujmują organa dysponujące w formę orzeczeń sprawozdawczych, które należy sporządzać według wzoru Nr. 8 i w sposób wskazany w załączniku Nr. 2 do niniejszego przepisu.

Organa dysponujące sporządzają orzeczenia sprawozdawcze w trzech egzemplarzach, z których egzemplarz oryginalny, przesyłają zainteresowanym organom asygnującym; jeden z odpisów zatrzymują u siebie, drugi zaś — dołączają do swych miesięcznych sprawozdań rozrachunkowych, przesyłanych do Biura Kontroli M. S. Wojsk.

§ 126.
Określenie
ogólnej sumy
dochodów
i wydatków.

Jako ogólną sumę dochodów i wydatków budżetowych, uważa się sumę wykazaną w miesięcznych sprawozdaniach rachunkowych organów asygnujących (brutto). Kwoty nieuznane i zawieszone, nie pomniejszają ogólnej sumy dochodów, względnie wydatków. Kwoty nieuznane traktuje się, jako wierzytelności skarbowe, kwoty zawieszone zaś — wpisuje się na odrębnych kartach do rejestru wierzytelności, aż do dalszych wyjaśnień, w których wyniku, zostaną one dodatkowo uznane lub też nieuznane.

Wszystkie zaliczki wykazane w miesięcznych sprawozdaniach rachunkowych, traktuje się jako sumy zawieszone.

CZĘŚĆ IV.

Rachunkowość i sprawozdawczość.

ROZDZIAŁ I.

RACHUNKOWOŚĆ FINANSOWA ORGANÓW DYSPONUJĄCYCH.

Organa dysponujące prowadzą ogólną księgowość finansową dochodów budżetowych oraz kredytów i wydatków budżetowych, tych tytułów budżetowych, które administrują.

Księgowość finansowa organów dysponujących obejmuje:

- 1) księgę tangent szczegółowych;
- 2) ogólną księgę kredytów budżetowych;
- 3) ogólną kontotekę kredytów budżetowych;
- 4) ogólną księgę dochodów budżetowych;
- 5) ogólną kontotekę dochodów budżetowych;
- 6) sprawozdanie o postępie realizacji budżetu;
- 7) rejestry pomocnicze dla celów cenzury.

Księga miesięcznych tangent szczegółowych (wzór Nr. 9), ma na celu zobrazowanie stanu faktycznego miesięcznej tangenty szczegółowej uruchomionej w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu dla danego organu dysponującego.

W księdze tej wpisuje się:

- 1) w rubryce 1-ej — numer wpisu, zaczynając, w każdym miesiącu, od liczby 1 i w rubryce 2-ej, — datę wpisu tangenty szczegółowej, lub zmian w tangencie uwidocznionych w rubrykach 5 — 6-ej i 8 — 9-ej oraz 11-tej;
- 2) w rubryce 3-ej, — podaje się datę, liczbę, oraz bliższe określenie pisma (zarządzenie lub zawiadomienie), stanowiące podstawę wpisu;
- 3) w rubryce 4-ej, — sumę tangenty szczegółowej, uruchomionej na dany miesiąc w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu;

§ 127.

Księgowość.

§ 128.

Księga miesięcznych tangent szczegółowych.

- 4) rubryki: 5 i 6-ta — służą do uwidocznienia zmian w tangencie, powstałych przez przesunięcia pewnych sum, z tangenty innych organów dysponujących, na rachunek tangenty danego organu dysponującego, lub z tangenty danego organu dysponującego, na tangenty szczegółowe innych organów dysponujących, wskutek zarządzeń Ministra Spraw Wojskowych;
- 5) w rubryce 7-ej, — uwidacznia się stan uruchomionej tangenty, po uskutecznieniu zmian, podanych w rubrykach 5 — 6-ej;
- 6) w rubryce 8-ej, — podaje się zmiany w stanie tangenty, wynikię wskutek otwarcia kredytów organom asygnującym z tangenty szczegółowej danego organu dysponującego, a w rubryce 9-ej, — zmiany, — wskutek zamknięcia kredytów organom asygnującym, z jednoczesnem wpisaniem na rachunek tangenty szczegółowej;
- 7) w rubryce 10-tej, — podaje się stan pozostałości tangenty szczegółowej, po uwzględnieniu zmian, ujętych w rubrykach 8 — 9-tej, przyczem stan ten oblicza się według ostatniego stanu, podanego w rubryce 7-ej, bez uwzględnienia rubryki 12-tej;
- 8) w rubryce 12-ej, — podaje się sumę wznowień, zwiększających tangenty.

Zmiany wymienione w punktach 3-cim i 4-tym (rubryki 4, 5 i 6) uskutecznia się na podstawie pisemnych zarządzeń, wydanych przez I Wiceministra Spraw Wojskowych lub, z jego polecenia, — przez Szefa Biura Kontroli M. S. Wojsk.

§ 129.
Ogólna
księga
kredytów
budżetowych.

Ogólna księga kredytów budżetowych (wzór Nr. 10) obejmuje całokształt obrotów finansowych organu dysponującego, według tytułów budżetowych (pozycji budżetowych).

Prowadzi się ją w sposób następujący:

Na każdy tytuł przeznaczają się odpowiednią ilość stronic. W księdze tej wpisuje się:

- 1) w rubryce 1-ej — numer bieżący, a w 2-ej — datę wpisu kredytu lub zmian, uwidocznionych w rubrykach dalszych;
- 2) w rubryce 3-ej — datę, liczbę, oraz bliższe określenie zarządzenia lub zawiadomienia, stanowiącego podstawę wpisu;
- 3) w rubrykach 4 — 7-ej — stan kredytu rocznego, według uchwalonego budżetu i zmiany (virement) budżetowe w danym kredycie;

- 4) w rubryce 8-ej — sumy kredytu otwieranego organom asygnującym, z tangenty szczegółowej;
- 5) rubryka 9-a — służy do wykazywania sum kredytów zamkniętych w organach asygnujących i przeniesionych na rachunek tangenty szczegółowej w Centralnej Księgowności Ministerstwa Skarbu;
- 6) rubryka 10-ta — służy do wykazywania stanu otwartego kredytu, w danym tytule budżetowym, od początku okresu budżetowego, po uwzględnieniu zmniejszeń, wskutek zamknięcia kredytu w organach asygnujących;
- 7) w rubryce 11-tej — podaje się sumy wznowień kredytów, uskuteczionych w organach asygnujących. Wznovienia wpisuje się sumarycznie, za cały miesiąc sprawozdawczy, na podstawie miesięcznych sprawozdań rachunkowych wszystkich organów asygnujących;
- 8) w rubryce 12-ej — podaje się stan ogólny otwartych kredytów, po uwzględnieniu wszystkich zmian, wyszczególnionych w rubrykach 4—11-tej;
- 9) rubryka 13-ta — służy do notowania ewentualnych uwag;
- 10) w rubryce 14-tej — podaje się numer konta kontotełki kredytów, a w rubryce 15-ej — nazwę organu asygnującego;
- 11) rubryka 16-ta służy do podawania uwag, dotyczących zapisu w rubrykach 18 — 27-ej;
- 12) rubryka 17-ta: — miejsce zamknięcia przycisku płyty aluminowej;
- 13) rubryka 18-ta służy do podawania numeru bieżącego wpisu na prawej stronie księgi;
- 14) w rubryce 19-ej podaje się datę zarządzenia;
- 15) w rubryce 20-ej — liczbę dowodu rachunkowego;
- 16) w rubryce 21-ej podaje się zwięzłe określenie obrotu;
- 17) rubryki: 22 — 25-ej podają obroty, wynikające z gospodarki kredytami, t. j. otwarcie i zamknięcie kredytów oraz przekazanie pomiędzy organami asygnującymi.
Przekazań kredytów nie otwartych przez dany organ dysponujący, nie przeprowadza się;
- 18) rubryka 26-ta służy do podawania stanu kredytów w organach asygnujących, po uwzględnieniu obrotów w rubrykach 22 — 25-ej;
- 19) w rubryce 27-ej wpisuje się sumę wznowień kredytów, na podstawie miesięcznych sprawozdań rachunkowych organów asygnujących.

§ 130.
Ogólna
kontoteka
kredytów
budżeto-
wych.

Ogólna kontoteka kredytów budżetowych (wzór Nr. 11) służy jako pomocnicza księga kredytów budżetowych, przyczem:

- 1) wpis do kart kontoteki obejmuje rubryki 18—25 i 27-ą księgi kredytów budżetowych i odbywa się automatycznie, przez kalkę;
- 2) rubrykę 11-ą karty — wypełnia się odręcznie, wpisując różnicę między sumą rubryki 5 i 6-ej, a sumą rubryk 7 i 8-ej. W ten sposób rubryka „saldo” wykazuje każdorazowo obciążenie danego rachunku sumą otwartego kredytu;
- 3) karty ogólnej kontoteki kredytów budżetowych zakłada się, w miarę otwierania kredytów na każdy tytuł budżetowy i dla każdego organu asygnującego, któremu otwiera się kredyt, wpisując na karcie kolejny numer ogólnej karty, cyfrą arabską, w liczniku. Po wyczerpaniu miejsca na pierwszej karcie tego samego rachunku, zakłada się nową kartę, oznaczając, w mianowniku, cyfrą II i t. d. Pierwszą kartę każdego rachunku oznacza się w mianowniku cyfrą I.
- 4) Na górnym brzegu, poziomym, karty znajdują się podzielone pola czworoboczne, służące do wypisywania na nich, cyframi, tytułu budżetowego, jako wskaźników przy wyszukiwaniu kart w skrzynce. Zbędne pola odcina się;
- 5) w nagłówku karty wypisuje się: okres budżetowy, oznaczenie cyfrowe i treść tytułu budżetowego, nazwę organu asygnującego i numer karty;
- 6) z chwilą wypełnienia całej karty, przenosi się sumy rubryk 5, 6, 7, 8, 10 i 11-tej na następną, nową, kartę;
- 7) w skrzynce, w której się przechowuje karty kontoteki, powinna się znajdować, na pierwszym miejscu, karta, zawierająca spis rachunków w kontotece i odpowiadające im numery orientacyjne.

§ 131.
Zamykanie
ogólnej
księgi kredo-
tów budżeto-
wych.

Organa dysponujące zamykają ogólną księgę kredytów budżetowych, za każdy miesiąc sprawozdawczy, po wpisaniu:

— wszystkich kredytów otwartych, w danym miesiącu, organom asygnującym;

— zmian, zaszłych w tych kredytach, z powodu przekazywania kredytów bezpośrednio przez organa asygnujące pomiędzy sobą;

— zwrotów kredytów przez organa asygnujące,

— zamknięć, zarządzonych przez organa dysponujące

— oraz wznowień wykazanych w miesięcznych sprawozdaniach rachunkowych organów asygnujących.

Księgę zamyka się miesięcznie, przez podkreślenie czarnym atramentem rubryk 4 — 12 i 22 — 27-ej i wyprowadzenie miesięcznych sum we właściwych rubrykach.

W następnym wierszu wpisuje się we właściwych rubrykach sumy zamknąć od początku okresu budżetowego, łącznie z ostatnim miesiącem i podkreśla się ten wiersz czerwonym atramentem.

Jako pierwszą pozycję następnego miesiąca, przenosi się sumy rubryk 7, 10 i 12-tej.

Karty ogólnej kontoteki kredytów budżetowych zamyka się, za każdy miesiąc sprawozdawczy, przez podkreślenie rubryk 6 — 11-tej i wyprowadzenie ogólnych sum tych rubryk, tudzież przez wykazanie stanu rubryki 12-tej.

W ogólnej księdze kredytów budżetowych zakłada się rachunki wszystkich tytułów (pozycji) budżetowych, którymi dysponuje dany organ dysponujący.

W ogólnej księdze kredytów budżetowych otwiera się również rachunki funduszków specjalnych, w wypadkach dysponowania takimi funduszami.

Do funduszków specjalnych zalicza się fundusze niebudżetowe, jak np. zaliczki zwrotne na uposażenie, specjalne fundusze i t. p.

Organa dysponujące uzgadniają swoje księgi miesięcznych tangent szczegółowych z Centralną Księgowością Ministerstwa Skarbu, po zamknięciu każdego miesiąca sprawozdawczego.

Natomiast księgi kredytów budżetowych nie uzgadnia się z Centralną Księgowością Ministerstwa Skarbu, gdyż księga ta służy dla celów nadzoru nad organami asygnującymi, oraz ujmowania ogólnego ruchu kredytów.

Poszczególne pozycje ogólnej księgi kredytów budżetowych, muszą być usprawiedliwione odpowiednim dowodem rachunkowym.

Jako dowody rachunkowe do ogólnej księgi kredytów budżetowych służą:

- 1) zawiadomienia o uruchomieniu tangenty szczegółowej;
- 2) bruljony poleceń otwarcia, względnie zamknięcia, kredytów budżetowych;

§ 132.

**Zamykanie
ogólnej
kontoteki
kredytów
budżeto-
wych.**

§ 133.

**Rachunki
ogólnej
księgi kredo-
tów budżeto-
wych.**

§ 134.

**Uzgadnianie
ksiąg
z Centralną
Księgowością
Ministerstwa
Skarbu.**

§ 135.

**Dowody
rachunkowe
odnoszące
się do ogól-
nej księgi
kredytów bu-
dżetowych.**

- 3) zawiadomienia Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu o przekazaniu kredytów na rachunek tangenty szczegółowej organu dysponującego, oraz meldunki organów asygnujących o przekazaniu kredytów;
- 4) zapotrzebowania organów asygnujących;
- 5) zawiadomienia o wznowieniu kredytów;
- 6) zwrocone, niezrealizowane, polecenia otwarcia kredytów budżetowych;
- 7) korespondencja dotycząca przeniesień kredytów.

Ponadto, jako dowód rachunkowy do ogólnej księgi kredytów budżetowych, może służyć każdy dokument, uzasadniający zmiany w stanie i rozmieszczeniu kredytów.

Podstawą uzasadniającą wpisy do rubryki 4-ej ogólnej księgi kredytów budżetowych, jest uchwalony budżet lub prowizorium budżetowe.

§ 136.
Księgowanie
wznowień
kredytów.

Organa dysponujące księgują w swoich ogólnych księgach kredytów i wydatków budżetowych wszystkie wznowienia kredytów w tytułach budżetowych, któremi dysponują.

Wznowienia kredytów budżetowych podległych organów asygnujących, wpisuje się sumarycznie z miesięcznych sprawozdań rachunkowych, przeprowadzając jednocześnie te sumę w rubrykach 14—21 i 27-ej, jako otwarcie kredytu dla tego organu asygnującego, u którego nastąpiło wznowienie.

§ 137.
Księgowość
dochodów
budżeto-
wych.

Organa dysponujące prowadzą ogólną księgowość dochodów budżetowych tylko w ogólnych sumach miesięcznych (wzór Nr. 12).

Organa dysponujące prowadzą księgowość dochodów budżetowych, zarówno pod względem należności, jak i uiszczeń.

Księgowość dochodów budżetowych ma na celu, obok rachunkowego ujęcia faktycznych dochodów budżetowych, umożliwienie ścisłego nadzoru nad realizacją dochodów budżetowych przez organa asygnujące.

§ 138.
Ogólna
księga do-
chodów bu-
dżetowych.

Ogólna księga dochodów budżetowych (wzór Nr. 12) obejmuje następujące rubryki:

- 1) rubryka 1-a, — służy do oznaczania kolejnego numeru wpisu należności ogólnych, poczynając od cyfry 1, przez cały okres budżetowy;
- 2) rubryki 2-ga i 3-cia służą do wpisywania daty wpisu i liczby dowodu rachunkowego;
- 3) w rubryce 4-tej, — podaje się bliższe określenie należności ogólnej np. „zaległości z ubiegłego okresu”;

- 4) w rubryce 5-tej, — wpisuje się sumę należności;
- 5) w rubryce 6-tej, — podaje się sumy, o które, pierwotnie ustalona należność, zostaje pomniejszona;
- 6) rubryka 7-ma, — służy do wyprowadzenia stanu należności ogólnej (różnica sum rubryk 5 i 6);
- 7) w rubrykach: 8-ej — 10-tej — podaje się określenie, numer i wiersz karty kontoteeki, oraz nazwę władzy, obowiązanej do ściągnięcia;
- 8) w rubryce 11-tej, — wyprowadza się z zaległości pozostające do uiszczenia (różnica sum rubryk 7 i 20);
- 9) rubryka 12-ta — służy do wpisywania numerów bieżących (jak w rubryce 1) wpisów do rubryk 12—17-tej;
- 10) w rubrykach: 13 i 14-tej — wpisuje się datę i liczbę dowodu rachunkowego, względnie zarządzenia, dotyczącego ściągnięcia danych należności;
- 11) w rubryce 15-tej — podaje się (jak w 4-tej) bliższe określenie należności;
- 12) w rubryce 16-tej — wpisuje się sumę należności ustalonej, a poruczonej, danemu organowi asygnującemu, do ściągnięcia;
- 13) rubryka 17-ta — służy do uwidocznienia odpisów zmniejszeń, tak samo jak rubryka 6-ta;
- 14) rubryki: 18 i 19-ta służą do podawania daty i numeru dowodu rachunkowego, na którego zasadzie nastąpił wpis uiszczenia;
- 15) w rubryce 20-tej — wpisuje się sumę uiszczenia dochodu;
- 16) rubryka 21. — służy do wpisywania skutecznie zwrotów nadpłat.

Ogólna kontoteka dochodów budżetowych zastępuje szczegółowe księgi pomocnicze. (Wzór Nr. 13). Sposób jej prowadzenia jest następujący:

- 1) rubryki karty ogólnej kontoteeki dochodów budżetowych od 1—10-tej odpowiadają rubrykom od 12—21-ej ogólnej księgi dochodów budżetowych. Wpisy do tych rubryk odbywają się automatycznie, przez kalkę, na karcie podłożonej pod prawą stronę ogólnej księgi dochodów budżetowych;
- 2) rubryka 11-ta wykazuje każdorazową pozostałość należności do ściągnięcia na danym rachunku szczegółowym;
- 3) w nagłówku karty wypisuje się okres budżetowy, nazwę rachunku (dział, paragraf, pozycja), nazwę władzy lub organu, któremu poruczono ściągnięcie danej należności,

§ 139.

Ogólna
kontoteka
dochodów
budżeto-
wych.

oraz numer karty: ogólny — w większym prostokącie i szczegółowy — w mniejszym prostokącie;

- 4) przed przystąpieniem do księgowania, należy podłożyć pod prawą stronę ogólnej księgi dochodów budżetowych aluminową płytę w ten sposób, ażeby prawy brzeg zamkniętego przycisku znalazł się wzdłuż pierwszej linii pionowej, na prawej stronie księgi (na wzorze Nr. 12 oznaczono tę linię literami A — B);
- 5) karty ogólnej kontoteki dochodów budżetowych zakłada się w miarę powstawania należności skarbowych, według tytułów budżetowych i władz, którym poruczono te należności ściągnąć;
- 6) z chwilą wypełnienia całej karty przenosi się sumy rubryk 5, 6, 9, 10 i 11-tej na następną nową kartę;
- 7) w skrzynce, w której się przechowuje karty kontoteki, powinna się znajdować, na pierwszym miejscu, karta, zawierająca spis rachunków w kontotece i odpowiadające im numery orientacyjne.

§ 140.

**Rachunki
ogólnej
księgi dochodów
budżetowych.**

W ogólnej księdze dochodów budżetowych zakłada się rachunki następujących grup:

- 1) tych tytułów (pozycji) budżetowych, w których pozostała zaległość do ściągnięcia za ubiegły okres budżetowy, oraz
- 2) rachunki tytułów (pozycji) budżetowych, w których przewidziano w budżecie dochody na dany okres budżetowy;
- 3) nadto — otwiera się rachunki tytułów budżetowych (pozycji) dla należności skarbowych, nieobjętych powyższymi rachunkami, o ile w trakcie wykonywania budżetu, takie należności powstaną.

Jeśli istnieją należności przypadające z różnych grup, lecz należące do tego samego rachunku (pozycji budżetowych), otwiera się tylko jeden rachunek pozycji, na którym księguje się wszystkie należności.

§ 141.

**Obowiązek
prowadzenia
ogólnej kon-
toteki dochodów
budżetowych.**

Obowiązek prowadzenia ogólnej kontoteki dochodów budżetowych rozciąga się tylko na te organa dysponujące, które przekazują ściąganie dochodów więcej niż jednemu organowi asygnującemu.

Organa dysponujące, które poruczają ściąganie dochodów budżetowych tylko jednemu organowi asygnującemu, nie mają obowiązku prowadzenia ogólnej kontoteki dochodów budżetowych.

Ogólna księga dochodów budżetowych organów dysponujących służy do umożliwienia nadzoru nad realizacją dochodów przez organa asygnujące. Organa dysponujące nie realizują bezpośrednio żadnych dochodów i z tego powodu nie mają obowiązku uzgadniania swej ogólnej księgi dochodów budżetowych z Centralną Księgowością Ministerstwa Skarbu.

Każda pozycja ogólnej księgi dochodów budżetowych musi być usprawiedliwiona odpowiednim dowodem rachunkowym.

Jako dowody rachunkowe do ogólnej księgi dochodów budżetowych służą:

- 1) sprawozdania rachunkowe organów asygnujących, przedstawiające sumy należności, uiszczeń i zaległości;
- 2) pisma i dokumenty, stwierdzające zmiany w należnościach lub uiszczeniach oraz
- 3) zawiadomienia o zwrocie nadpłat.

Ponadto charakter dowodów rachunkowych otrzymują wnioski do preliminarzy budżetowych, zawierające wykaz przewidywanych dochodów.

Stwierdzone należności, z tytułu dochodów budżetowych, wpisuje się, w ogólnych sumach, w rubrykach od 1—7. Jednocześnie w rubrykach od 8—10 i od 12—17 uwidacznia się jakiemu organowi asygnującemu została polecona realizacja danych należności. Jeżeli wszystkie należności dochodów budżetowych ma realizować jeden i ten sam organ asygnujący, wówczas nie wypełnia się rubryk 8, 9 i od 12—17, lecz w rubryce 10-tej wymienia się nazwę tego organu asygnującego, który jest obowiązany do realizacji wszystkich dochodów budżetowych. Zwiększenie sumy ustalonej należności wpisuje się w rubryce 5-tej. Zmniejszenie zaś tej sumy podaje się w rubryce 6-tej. Po każdym zwiększeniu lub zmniejszeniu, wyprowadza się stan należności w rubryce 7-ej.

Uiszczenie księguje się na podstawie sprawozdań rachunkowych organów asygnujących, wpisując je w rubrykach od 18—20-tej.

Po wciągnięciu uiszczeń wyprowadza się w rubryce 11-tej różnicę pomiędzy stanem należności (rubryka 7), a sumą uiszczeń (rubryka 20).

W rubryce 21-ej wpisuje się, sumarycznie, wykazane przez organa asygnujące zwroty nadpłat.

142.

Uzgadnianie
ogólnej
księgi do-
chodów bu-
dżetowych.

143.

Dowody
rachunkowe
odnoszące
się do ogól-
nej księgi
dochodów
budżetowych.

144.

Księgowanie
w ogólnej
księdze do-
chodów bu-
dżetowych.

145.

Księgowanie
w ogólnej
kontotece
dochodów
budżeto-
wych.

O ile organ dysponujący porucza realizację dochodów budżetowych kilku organom asygnującym, wówczas należności, wykazane w rubrykach od 1—7, rozdziała do ściągnięcia pomiędzy podległe sobie organa asygnujące i księguje ten rozdział, sumarycznie, w rubrykach od 8 — 10-tej oraz od 12 — 17-ej, ogólnej księgi dochodów budżetowych. Dla każdego organu asygnującego, któremu poruczono ściągnięcie należności, zakłada się odrębne karty w kontotece na poszczególne tytuły budżetowe. Karty te podkłada się pod prawą stronę księgi dochodów budżetowych w ten sposób, ażeby uzyskać automatycznie odbitkę, przez kalkę, treści rubryk od 12 — 17-ej, na odpowiednich kartach w rubrykach od 1 — 6-tej tych kart.

W rubryce 11-tej karty, wyprowadza się ogólną sumę należności.

W ten sam sposób przeprowadza się (sumarycznie) uiszczenia i zwroty nadpłat, wykazane w sprawozdaniach rachunkowych organów asygnujących, w księdze dochodów budżetowych w rubrykach od 18—21-ej, przy jednoczesnem odbiciu na odpowiedniej karcie ogólnej kontoteki dochodów budżetowych. Po każdym wpisie, przez kalkę, wyprowadza się odręcznie zaległość do ściągnięcia w rubryce 11-tej karty.

146.

Księgowanie
dochodów
nieobjętych
ogólną księ-
gą docho-
dów budżeto-
wych.

Wykazane w sprawozdaniach rachunkowych uiszczenia dochodów budżetowych, nieobjętych należnościami, zaksięgowanymi w ogólnej księdze dochodów budżetowych, wpisuje się na zasadzie tych sprawozdań jednocześnie, jako należności i uiszczenia, w odpowiednich rubrykach księgi i ewentualnie ogólnej kontoteki dochodów budżetowych.

147.

Zamykanie
ogólnej
księgi
dochodów
budżeto-
wych.

Organa dysponujące zamykają ogólną księgę dochodów budżetowych w każdym miesiącu, po sprawdzeniu miesięcznych sprawozdań rachunkowych organów asygnujących i wniesieniu do tej księgi uiszczeń i zwrotów, przez podkreślenie rubryk 5—6, 16, 17, 20 i 21-ej. Ogólne sumy tych rubryk wyprowadza się w tym wierszu, który odpowiada najniższemu wpisowi, w jednej z powyższych rubryk.

Kwota rubryki 7-ej, odpowiadająca różnicy sum rubryk 5 i 6-ej, powinna się równać różnicy sum rubryk 16 i 17-tej. Kwota rubryki 11-tej ma się równać różnicy kwoty rubryki 7-ej i sumie rubryki 20-tej, zmniejszonej o sumę rubryki 21-ej.

Jeżeli prowadzi się ogólną kontotekę dochodów budżetowych, to kwota rubryki 11-tej księgi powinna się równać sumie kwot rubryki 11-tej wszystkich kart kontoteki.

Karty ogólnej kontoteki dochodów budżetowych zamyka się w każdym miesiącu, po sprawdzeniu sprawozdań rachunkowych organów asygnujących i wniesieniu do tej kontoteki uiszczeń i zwrotów, przez podkreślenie rubryk 5, 6 i 9—11-tej, i wyprowadzenie sum rubryk 5, 6, 9 i 10-tej, oraz porównanie różnic tych rubryk z kwotą rubryki 11-tej.

§ 148.
Zamykanie
ogólnej
kontoteki
dochodów
budżeto-
wych.

Organa dysponujące otrzymują od podległych im organów asygnujących sprawozdanie o postępie realizacji budżetu, określone w instrukcji — załącznik Nr. 3.

§ 149.
Sprawozda-
nie o postę-
pie realizacji
budżetu.

Sprawozdania te służą do wykonywania, bieżąco, nadzoru nad realizacją budżetu, przez podległe organa asygnujące.

Organa dysponujące sprawdzają przedstawiane im sprawozdania o postępie realizacji budżetu, zarówno co do cyfr, jak i omówień, zamieszczają na nich swoje uwagi i wyjaśnienia i przedstawiają je, w terminie do dnia 25 miesiąca następnego po sprawozdawczym, I Wiceministrowi Spraw Wojskowych.

Dane zawarte w sprawozdaniach o postępie realizacji budżetu, wnoszą organa dysponujące do swoich tablic w sposób podany w instrukcji (zał. Nr. 3).

Do rejestrów pomocniczych dla celów cenzury zalicza się:

- a) rejestr wierzytelności oraz
- b) rejestr miesięcznych zestawień rozrachunkowych.

§ 150.
Rejestry
pomocnicze
dla celów
cenzury.

Rejestr wierzytelności prowadzą organa dysponujące w formie kontoteki na kartach według wzoru Nr. 14.

Rejestr wierzytelności ma na celu bieżące, ewidencyjne, ujęcie należności, podlegających dodatkowemu usprawiedliwieniu lub przypadających do uiszczenia na rzecz skarbu państwa, a wynikających z zarządzeń organów dysponujących, w wypadkach:

- a) zawieszenia lub nieuznania wydatku przy cenzurze miesięcznych sprawozdań rachunkowych, przedstawionych organom dysponującym;
- b) stwierdzenia, w miesięcznych sprawozdaniach rachunkowych, kwot wydatków zaliczkowych, podlegających późniejszemu rozliczeniu;
- c) sprostowania, orzeczeniem cenzuralnem, pozycji mylnie zarachowanych, jako dochody budżetowe, a przypadających na wznowienie kredytów;
- d) przypisania do zwrotu, w trybie przewidzianym w rozporządzeniu z dnia 18 czerwca 1928 r. (Dz. U. Nr. 64/28 poz. 588, względnie Dz. Rozk. Nr. 22/254 z 1928 roku).

§ 151.
Rejestr wie-
rzytelności.

e) ustalenia przez organ dysponujący, w drodze rozrachunku międzyministerjalnego, należności za świadczenia wykonane przez organa wojskowe.

Rejestr wierzytelności organów dysponujących obejmuje tylko te należności, które przypadają, jako wznowienie kredytów, na rachunek kredytów budżetowych, lub na przychód funduszy specjalnych, administrowanych przez te organa.

Należności przypadających na rachunek dochodów budżetowych, administrowanych przez organa dysponujące, nie prowadzi się w rejestrze wierzytelności, lecz księguje się je w księdze i kontotece dochodów budżetowych, w myśl postanowień §§ 144 i 145 (Fin. — 1). Stwierdzone przez organa dysponujące należności przypadające na rachunek kredytów budżetowych, funduszy specjalnych, lub dochodów budżetowych, administrowanych przez inne organa dysponujące, inne ministerstwa lub urzędy, podają organa dysponujące do wiadomości tym instytucjom i nie prowadzą ich w swojej księgowości.

§ 152.
Sposób
prowadzenia
rejestru wie-
rzytelności.

Organa dysponujące nie realizują, we własnym zakresie działania, żadnych należności i z tego względu rejestr wierzytelności, prowadzony przez nie, ma jedynie znaczenie ewidencji pomocniczej, ułatwiającej nadzór nad wykonaniem ich zarządzeń, w zakresie realizacji wierzytelności przez organa asygnujące.

Rachunki rejestru wierzytelności zakłada się, w miarę powstawania należności, według tytułów budżetowych lub rodzajów funduszy specjalnych.

W nagłówku karty wypisuje się: okres budżetowy, nazwę rachunku, przez wyszczególnienie działu, paragrafu i pozycji oraz treści tytułu budżetowego, względnie nazwy funduszu specjalnego, oraz podaje się numer kolejny karty, jako numer rachunku, łamany przez liczbę, wskazującą ilość kart tego samego rachunku. Pierwszą kartę każdego rachunku oznacza się liczbą 1.

Na zarządzeniu i orzeczeniu cenzuralnem, stanowiącem podstawę wpisu do rejestru wierzytelności, podaje się numer karty oraz wiersz karty, w którym wpisano daną wierzytelność.

W rubryce 3-ej podaje się miesiąc sprawozdawczy, którego dotyczy dana wierzytelność.

Rubryka 4-ta służy do wpisywania numeru dowodu rachunkowego, a rubryka 5-ta — pozycji tego dowodu, o ile wierzytelność powstaje naskutek orzeczenia cenzuralnego. To samo dotyczy kwot zawieszonych i nieuznanych, oraz zaliczek do późniejszego rozliczenia, o ile dotyczą one pozycji sprawozdań rachunkowych, zakwestjonowanych orzeczeniem cenzuralnem. W wypadku wpisywania wierzytelności, wyszczególnionych

w punktach d) lub e) § 151, w rubrykach 4, 5, 6 nie uskutecznia się żadnych wpisów.

W rubryce 6-tej wymienia się nazwę organu rozliczającego się, o ile wierzytelność jest wynikiem cenzury sprawozdania rachunkowego.

W rubryce 7-ej podaje się bliższe określenie rodzaju należności.

W rubryce 8-ej — kwotę, podlegającą dodatkowemu usprawiedliwieniu, względnie wierzytelność, podlegającą realizacji.

Rubryka 9-ta służy do wyszczególnienia organu asygnującego, któremu poruczono realizację danej wierzytelności, lub też, który jest obowiązany dodatkowo przedstawić usprawiedliwienie należności, zakwestjonowanych orzeczeniem cenzuralnem.

W rubryce 10-tej podaje się liczbę zarządzenia lub orzeczenia cenzuralnego, wystosowanego do tego organu asygnującego, któremu polecono realizację należności.

Ostatnia rubryka karty służy do podawania uwag, dotyczących danej należności, jak potwierdzenie przyjęcia tej należności do realizacji przez organ asygnujący, dodatkowe uznanie, umorzenie lub przypisanie do zwrotu danej należności i t. p.

Rejestru wierzytelności nie zamyka się ani bieżąco, ani też z końcem okresu budżetowego, ponieważ prowadzi się go w postaci chronologicznego, ewidencyjnego, spisu wszelkich należności przez cały okres budżetowy, bez przerwy.

W celu zbadania, czy realizacja wierzytelności odbywa się prawidłowo, należy sprawdzić, bieżąco, od początku okresu budżetowego, należności wpisane do rejestru wierzytelności i porównać pozycje wpisu w rejestrze, ze sprawozdaniami rachunkowymi organów asygnujących.

Rejestr miesięcznych zestawień rozrachunkowych prowadzi organa dysponujące na drukach według wzoru Nr. 15.

Sposób prowadzenia — reguluje instrukcja — zał. Nr. 4.

§ 153.
Sposób
prowadzenia
rejestru mie-
sięcznych
zestawień
rozrachun-
kowych.

ROZDZIAŁ II.

SPRAWOZDAWCZOŚĆ ORGANÓW DYSPONUJĄCYCH.

§ 154.
Skład miesięcznego sprawozdania rachunkowego.

Miesięczne sprawozdania rachunkowe organów dysponujących składają się z wyciągów (sum zamknięć) z ogólnej księgi kredytów budżetowych (organów dysponujących wzór Nr. 16), z uwzględnieniem funduszków specjalnych, w wypadku dysponowania takimi funduszami, z ogólnej księgi dochodów budżetowych (wzór Nr. 17) oraz z następujących wyciągów (sum zamknięć), jako załączników:

- 1) z księgi dochodów budżetowych organów asygnujących,
- 2) z księgi kredytów i wydatków budżetowych organów asygnujących, tudzież
- 3) z zestawienia obrotów sumami niebudżetowymi organów asygnujących i organów im podległych (rachunków bieżących, sum depozytowych, funduszków specjalnych).

§ 155.
Termin przedstawiania miesięcznych sprawozdań rachunkowych.

Organa dysponujące przedstawiają swoje miesięczne sprawozdanie rachunkowe do Biura Kontroli M. S. Wojsk. do dnia 15 drugiego miesiąca, następującego po miesiącu sprawozdawczym.

§ 156
Miesięczne sprawozdania rozrachunkowe.

Miesięczne sprawozdania rozrachunkowe obejmują:

- a) miesięczne zestawienie rozrachunkowe, (wzór Nr. 18) zawierające wszystkie dochody i wydatki, łącznie z funduszami specjalnymi danej służby, w okresie sprawozdawczym;
- b) odpisy orzeczeń cenzuralnych na obroty organów asygnujących, podlegające cenzurze przez organa dysponujące (Fin. 1 — § 115);
- c) odpisy orzeczeń sprawozdawczych, wydanych przez organa dysponujące;

- d) odpisy orzeczeń cenzuralnych, wydanych przez organa asygnujące, z wyjątkiem orzeczeń cenzuralnych, wydanych przez kierowników administracji pieniężnej;
- e) wyciąg z rejestru wierzytelności organów dysponujących;
- f) wyciąg z rejestru wartości materiałów (Fin. 3 — § 199).

Organa dysponujące przedstawiają swoje miesięczne sprawozdania rozrachunkowe do Biura Kontroli M. S. Wojsk., do dnia 25 drugiego miesiąca, następującego po miesiącu sprawozdawczym.

§ 157.

Termin przedstawiania miesięcznych sprawozdań rozrachunkowych.

Roczne zamknięcia rachunkowe składają się z zamknięć:

- 1) dochodów budżetowych, 2) wydatków budżetowych,
- 3) z sum niebudżetowych, 4) uzasadnień do cyfrowych danych, zawartych w zamknięciach dochodów i wydatków budżetowych, 5) z ogólnych wykazów inwentaryzacyjnych oraz 6) bilansów przedsiębiorstw, wraz z rachunkiem strat i zysków.

§ 158.

Roczne zamknięcia rachunkowe.

Termin, formę i sposób sporządzenia rocznych zamknięć rachunkowych, określi każdorazowo instrukcja I Wiceministra Spraw Wojskowych, w zależności od wytycznych Ministerstwa Skarbu.

§ 159.

Termin przedstawiania rocznych zamknięć rachunkowych.

Ogólne roczne zestawienie uzupełniające jest to wykaz tych wszystkich obrotów finansowych, które w zestawieniach rozrachunkowych organów dysponujących, za poszczególne miesiące okresu sprawozdawczego, aż do zestawienia za ostatni miesiąc włącznie, nie zostały definitywnie zakwalifikowane bądź do sum uznanych, bądź do nieuznanych, a których dodatkowe, definitywne, zakwalifikowanie nastąpiło w czasie od sporządzenia sprawozdania rozrachunkowego za ostatni miesiąc roku budżetowego — do chwili sporządzenia ogólnego rocznego zestawienia uzupełniającego.

§ 160.

Ogólne roczne zestawienie uzupełniające.

Ogólne roczne zestawienie uzupełniające sporządzają organa dysponujące w pół roku od daty sporządzenia rocznego zamknięcia rachunkowego.

Formę (wzór) i sposób sporządzenia ogólnego rocznego zestawienia uzupełniającego, określi osobna instrukcja I Wiceministra Spraw Wojskowych.

§ 161.

Termin przedstawiania ogólnych rocznych zestawień uzupełniających

ROZDZIAŁ III.

OGÓLNA SPRAWOZDAWCZOŚĆ MINISTERSTWA SPRAW WOJSKOWYCH.

§ 162.
Obowiązek
sporządza-
nia.

Po skontrolowaniu miesięcznych sprawozdań rachunkowych i rozrachunkowych, rocznych zamknięć rachunkowych i ogólnych rocznych zestawień uzupełniających, przedstawionych przez organa dysponujące, Biuro Kontroli M. S. Wojsk. sporządza;

- 1) ogólne miesięczne sprawozdania rachunkowe,
- 2) ogólne miesięczne sprawozdania rozrachunkowe;
- 3) ogólne roczne zamknięcie rachunkowe,
- 4) ogólne roczne sprawozdanie rozrachunkowe.

§ 163.
Ogólne
miesięczne
sprawozda-
nie rachun-
kowe.

Ogólne miesięczne sprawozdanie rachunkowe obejmuje wszystkie dochody i wydatki z budżetu Ministerstwa Spraw Wojskowych, oraz z sum niebudżetowych, za dany miesiąc sprawozdawczy.

Sporządza je Biuro Kontroli M. S. Wojsk., na podstawie, i po skontrolowaniu, wyciągów z ksiąg dochodów budżetowych, kredytów i wydatków budżetowych oraz zestawień obrotów sumami niebudżetowymi.

Ogólne miesięczne sprawozdanie rachunkowe, wraz z potwierdzeniami, przez organa skarbowe, wyciągami, dotyczącymi organów zaopatrzenia materiałowego (wojskowych zakładów zaopatrzenia — § 154 Fin. — 1, pkt. 1 — 3) przesyła Biuro Kontroli M. S. Wojsk. do Najwyższej Izby Kontroli, w terminie do końca drugiego miesiąca, następującego po miesiącu sprawozdawczym.

§ 164.
Ogólne
miesięczne
sprawo-
zдание
rozrachun-
kowe.

Ogólne miesięczne sprawozdanie rozrachunkowe obejmuje całokształt dochodów i wydatków wszystkich służb Ministerstwa Spraw Wojskowych za dany miesiąc sprawozdawczy, z uwzględnieniem wyników cenzury.

Sporządza je Biuro Kontroli M. S. Wojsk., na podstawie miesięcznych sprawozdań rozrachunkowych organów dysponujących

i przedstawia Ministrowi Spraw Wojskowych, wraz ze swojemi uwagami, w celu zorjentowania go o stanie gospodarki pieniężnej.

Ogólne roczne zamknięcie rachunkowe, obejmuje wszystkie obroty finansowe Ministerstwa Spraw Wojskowych za dany okres budżetowy, z podziałem na dochody budżetowe, wydatki budżetowe, sumy niebudżetowe i bilanse przedsiębiorstw.

Sporządza je Biuro Kontroli M. S. Wojsk., na podstawie rocznych zamknięć rachunkowych organów dysponujących i wysyła do Ministerstwa Skarbu, w terminie i w formie każdorazowo ustalonej w instrukcji rozrachunkowej I Wiceministra Spraw Wojskowych.

Niezależnie od tego, przesyła Biuro Kontroli M. S. Wojsk. do Najwyższej Izby Kontroli, w jednym egzemplarzu, roczne zamknięcia rachunkowe poszczególnych organów zaopatrzenia materiałowego. (Fin. — 3. — § 202).

Ogólne roczne sprawozdanie rozrachunkowe obejmuje wszystkie obroty finansowe Ministerstwa Spraw Wojskowych za dany okres budżetowy, z uwzględnieniem ostatecznych wyników cenzury, przy definitywnym rozdziale wydatków na uznane i nieuznane.

Sporządza je Biuro Kontroli M. S. Wojsk., na podstawie ogólnych miesięcznych sprawozdań rozrachunkowych i ogólnych rocznych zestawień uzupełniających i przedstawia Ministrowi Spraw Wojskowych, wraz ze swojemi uwagami, w celu zorjentowania go o stanie gospodarki pieniężnej.

Do ogólnego rocznego zamknięcia rachunkowego Ministerstwa Spraw Wojskowych dołącza się, sporządzone przez Biuro Kontroli M. S. Wojsk., zestawienie wyrównawcze zysków i strat wszystkich wojskowych zakładów przetwarzających.

Niezależnie od tego, w wypadku, kiedy ogólna suma strat przewyższa sumę zysków, ustalony przez Ministra Spraw Wojskowych, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, sposób pokrycia różnicy, podaje Biuro Kontroli M. S. Wojsk. — Najwyższej Izbie Kontroli — do wiadomości.

165.
Ogólne
roczne
zamknięcie
rachunkowe.

166.
Ogólne
roczne
sprawo-
zdanie
rozrachun-
kowe.

167.
Zestawienie
wyrównaw-
cze zysków
i strat w za-
kładach
przetwarza-
jących.

Przedstawia Ministrowi Spraw Wojskowych, wraz ze swoim
uwagami, w celu rozpatrzenia go o stanie gospodarki
państwa.

Ogólne rozprawy z budżetów, obejmujące wszystkie
działy finansowe Ministerstwa Spraw Wojskowych ze
składowych budżetów, z podziałem na dochody budżetowe, wydania
budżetowe sumy niebudżetowe i bilans budżetowy.

Spisuje się Biuro Kontroli M. S. Wojsk, na podstawie
ruch finansów budżetowych oraz w dysponowaniu i wydatkach
do Ministerstwa Skarbu, w terminie 1 w stanie kadrowym
ustalanej w instrukcji rozrachunkowej i Wzrostu Ministerstwa
Wojskowych.

Przebiega od tego czasu Biuro Kontroli M. S. Wojsk
do Biura Kontroli, w jednym egzemplarzu, rozprawy
z budżetów, z uwzględnieniem rozrachunkowych wydatków
materiałowych (Fin. — 3. — 8. 202).

Ogólne rozprawy z budżetów, obejmujące wszystkie
działy finansowe Ministerstwa Spraw Wojskowych ze
składowych budżetów, z uwzględnieniem rozrachunkowych wydatków
budżetowych, z podziałem na dochody budżetowe, wydania
budżetowe sumy niebudżetowe i bilans budżetowy.

Spisuje się Biuro Kontroli M. S. Wojsk, na podstawie
ruch finansów budżetowych oraz w dysponowaniu i wydatkach
do Ministerstwa Skarbu, w terminie 1 w stanie kadrowym
ustalanej w instrukcji rozrachunkowej i Wzrostu Ministerstwa
Wojskowych, wraz ze swoim uwagami, w celu rozpatrzenia
go o stanie gospodarki państwa.

Do ogólnego rozrachunku budżetowego Minister-
stwa Spraw Wojskowych dochodzi się z uwzględnieniem
Kontroli M. S. Wojsk, z uwzględnieniem wydatków
budżetowych, z podziałem na dochody budżetowe, wydania
budżetowe sumy niebudżetowe i bilans budżetowy.

Przebiega od tego czasu Biuro Kontroli M. S. Wojsk
do Biura Kontroli, w jednym egzemplarzu, rozprawy
z budżetów, z uwzględnieniem rozrachunkowych wydatków
budżetowych, z podziałem na dochody budżetowe, wydania
budżetowe sumy niebudżetowe i bilans budżetowy.

Ogólne rozprawy z budżetów, obejmujące wszystkie
działy finansowe Ministerstwa Spraw Wojskowych ze
składowych budżetów, z uwzględnieniem rozrachunkowych wydatków
budżetowych, z podziałem na dochody budżetowe, wydania
budżetowe sumy niebudżetowe i bilans budżetowy.

Spisuje się Biuro Kontroli M. S. Wojsk, na podstawie
ruch finansów budżetowych oraz w dysponowaniu i wydatkach
do Ministerstwa Skarbu, w terminie 1 w stanie kadrowym
ustalanej w instrukcji rozrachunkowej i Wzrostu Ministerstwa
Wojskowych, wraz ze swoim uwagami, w celu rozpatrzenia
go o stanie gospodarki państwa.

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

L. p.	NAZWA ZAŁĄCZNIKA	Nr. za- łącz- nika	Dotyczące para- grafy przepisów Fin. 1.
1	Instrukcja o cenzurze sprawozdań rachunkowych i o sposobie sporządzania orzeczeń cenzuralnych	1	114 i 119
2	Instrukcja o wykonywaniu analizy sprawozdań rachunkowych organów asygnujących i o sposobie sporządzania orzeczeń sprawozdawczych	2	125
3	Instrukcja o sposobie sporządzania sprawozdań o postępie realizacji budżetu	3	149
4	Instrukcja o sposobie prowadzenia rejestru miesięcznych zestawień rozrachunkowych i o sporządzaniu miesięcznych zestawień rozrachunkowych . .	4	153

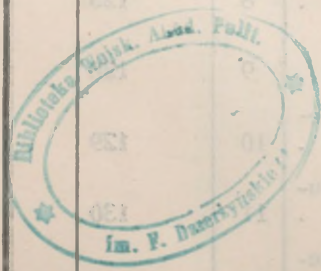
WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

Lp.	NAZWA ZAŁĄCZNIKA	Nr. za- łącz- nika	Dotyczy przebiegu chor. I
1	Instrukcja o czynnościach sprawo- zdawczych i o sposo- bie sporządzania orzeczeń con- tynualnych	1	114 i 119
2	Instrukcja o wykonywaniu ana- lizy sprawozdań rachunkowych oraz o sporządzaniu i o spo- sobie sporządzania orzeczeń sprawozdawczych	2	122
3	Instrukcja o sposobie sporządza- nia sprawozdań o postępie realizacji budżetu	3	149
4	Instrukcja o sposobie prowadze- nia rejestru miesiecznych ze- stawień rachunkowych i o sporządzaniu miesiecznych ze- stawień rachunkowych	4	123

WYKAZ WZORÓW

L. p.	NAZWA WZORU	Nr. wzoru	Dotyczące para- grafy przepisów Fin. 1.
1	Pismo do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu o otwarciu kredytów w Centralnej Księgowości, lub w jednej izbie skarbowej	1	105
2	Pismo do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu o otwarciu kredytów w kilku izbach skarbowych	2	105
3	Pismo do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu o otwarciu kredytów w jednej izbie skarbowej dla kilku organów asygnujących	3	105
4	Pismo w sprawie zamknięcia, lub przekazania kredytów, przez organ dysponujący	4	107
5	Ogólna księga kredytów budżetowych (prowadzona w Biurze Kontroli M. S. Wojsk.)	5	112
6	Orzeczenie cenzuralne	6	119
7	Dodatkowe orzeczenie cenzuralne	7	instrukcja—zał. 1
8	Orzeczenie sprawozdawcze . . .	8	125
9	Księga miesięcznych tangent szczegółowych.	9	128
10	Ogólna księga kredytów budżetowych	10	129
11	Ogólna kontoteka kredytów budżetowych	11	130
12	Ogólna księga dochodów budżetowych	12	137, 138

L. p.	NAZWA WZORU	Nr. wzoru	Dotyczące para- grafy przepisów Fin. 1,
13	Ogólna kontoteka dochodów bu- dżetowych	13	139
14	Rejestr wierzytelności dla orga- nów dysponujących	14	151
15	Rejestr miesięcznych zestawień rozrachunkowych	15	153
16	Wyciąg z ogólnej księgi kredy- tów budżetowych	16	154
17	Wyciąg z ogólnej księgi docho- dów budżetowych	17	154
18	Miesięczne zestawienie rozra- chunkowe	18	156

57654/
2